

SYKKI

1976-2006

SYKKI 30V.

1976 - 2006

Juhlajulkaisu

Sykki ry on pelkästään koripalloon keskittyvä urheiluseura.

Toiminta alkoi Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun liikunnanopettajien vetämänä koripallokerhona.

Vuonna 1976 perustettiin koripalloseura Sykki ry, joka eriytettiin taloudellisesti ja hallinnollisesti koulusta.

Sykillä oli kaudella 2005/2006 lähes 300 jäsentä, 16 joukkuetta, 3 koripallokoulua sekä noin 40 valmentajaa.

Valmentajat ovat pääsääntöisesti seuran omia kasvatteja.

Seuran kotisali on Suomalaisen Yhteiskoulun urheilutalossa Etelä-Haagassa osoitteessa *Isonnevantie 8, 00320 Helsinki.*

www.sykki.fi

All Stars -ottelut päivän suola

Sykkiläiset kokoontuivat juhlimaan Seuran 30-vuotista taivalta

Keväinen luontokin kunnioitti 7.5. kolmekymmentävuotista taivaltaan juhlinutta koripalloseura Sykkiä. Lehti ehti sopivasti puhjeta, antaen puille talven jälkeen erehdyttävästi Sykin edustusasia muistuttavan kauniin värin.

Tilaisuus järjestettiin, missäpäs muualla kuin seuran syntysijoilla Helsingin Suomalaisessa Yhteiskoulussa Etelä-Haagassa. Ilahduttavan moni paikalla olleesta runsaslukuisesta joukosta oli valinnut ylleen vihertävän vaateparren.

All Stars -sikermit ottivat mittaa edustusjoukkueista

Sykin kotiluolassa valmentajavelho Timo Hyvösen paikalle kutsumat All Stars -kokoonpanot testasivat seuran edustusjoukkueiden pelin tämänhetkisen tason.

Paikalla nähtiin perinteisten sykkiläisten koripalldynastioiden edustajia niin kentällä kuin katsomossakin. Naisten ottelussa Niskasen suku näytti molemmissa joukkueissa mallia pelaamisesta.

Todennäköisesti Sykin nykyinen edustusryhmä oli hieman parempi, ehkä luvuin 43-38. Täyttää varmuutta asiasta ei ole, sillä tulostaulu päätti "tehdä perinteiset" eli pimeni vain hetki ennen täyttä peliaikaa.

Lopputuloksella ei sinänsä ole väliä. Molemmat joukkueet olisivat esityksensä perusteella ilman muuta ansainneet voiton.

Miesten pelissä Pelkosen ja Parviaisen klaanit ottivat oppia Niskasista. Hekin pelasivat varman päälle, sijoittaen jäseniään sekä miesten ykkösjoukkueeseen Seniorseihin että All Star -ryhmään. Näin saataisiin varmasti voitto perheeseen.

Kohtalo oli kuitenkin päättänyt toisin. Ottelu päättyi 60-60, ja päädyttiin lajille epätyypilliseen, mutta historialliseen tasapeliin.

Vielä hetki ennen täyttä aikaa vierailevat tähdet johtivat kahdella pisteellä. Panu Haapaniemi päätti kuitenkin antaa katsomossa olleille junioreille pienen hermojenhallinnan oppitunnin, ja pussitti molemmat heittonsa eleettömästi. Jäljellä olleet 3,4 sekuntia pelailtiin ystävyysottelun hengen mukaisesti veijellisesti.

Kuvakavalkadi herätti lämpimiä muistoja, koripallosuhteet ilahduttivat

Otteluiden jälkeen siirryttiin koulun juhlasaliin, missä puheenjohtaja Maaret Punto kertoi seuran alkutaipaleesta. Maiju Niskasen ansiokkaasti laatima kuvaesitys herätti lämpimiä muistoja monessa paikallaolijassa.

Useat siirtyivät esitystä seuratessaan mielestään vuosia taaksepäin. Monet muutkin kuin T. Hyvöstä esittävät vanhat valokuvat kohauttivat yleisön riemuhuutoihin.

Koripallosuhteiden eteläisen alueen puheenjohtaja Pertti Myllymäki muistutti Sykin ja Suomalaisen

Yhteiskoulun läheisestä yhteydestä. Tämä 30 vuotta jatkunut suhde on esimerkki, josta koripallosuhteet voi ottaa mallia suunnitellessaan lajin uusia tuulia. Hän piti Sykkiä tässä suhteessa melkoisena edelläkävijänä.

Myllymäki kertoi lisäksi, että Sykin julkistamat arvot on pantu liitossa merkille. Hänen mielestään ne myös näkyvät sekä seuran että sen jäsenten toiminnassa.

- Sykki on aina ollut reilun koripallosuhteen kannattaja. Se ei ole koskaan hakenut menestystä vippaskonstein ja sen valmentajat ovat aina käyttäytyneet hyvin, Myllymäki totesi.

Ulla Karisson taas puhui Sykin seurahengen olemassaolosta. Seuralle tyypillinen yhteisöllisyys on hänen mielestään käsin kosketeltavaa.

Timo Hyvönen palkittiin liiton hopeisella ansiomerkillä

Koripallosuhteet palkitsi Timo Hyvösen hopeisella ansiomerkillä, Terhi Punto-Niskasen ja Sami Sarvilinnan pronssisilla. Sykin alkuvaiheen toiminnassa aktiivisesti mukana ollut Bryan Mertanen esitti tervehdyksen HNMKY:n puolesta.

Myös Sykki muisti omia toimihenkilöitään ja pelaajiaan. Vuoden valmentajiksi valittiin B-poikia luotsanneet Tuomas Pelkonen ja Janne Ilman.

Tilaisuudessa saatiin viitteitä myös uusista sykkiläisistä koripallosuhteista, kun Hännisen

perheen kaikki nuoret, Mikko, Anna ja Sonja pökkasivat omat palkintonsa.

Rap-taiteilija Sulthaani (joka muuten pelaa sanelun turvin koripalloa Sykin riveissä) antoi yleisölle henkistä ravintoa, joka täydentyi buffé -pöydän makoisilla antimilla koulun ruokalassa.

All Stars -otteluiden katsomossa huomio kiinnittyi vanhojen pelimannien runsaslukuiseen jälkikasvuun. Seurajohto toivoo vilpittömästi tämän tuoreimman sukupolven ilmoittautuvan muutaman vuoden sisällä johonkin Sykin koris-kouluista.

SN

Koripalloliiton Ulla Karlsson palkitsi Timo Hyvösen hopeisella ansiomerkillä

Sykkiläiset sukupolvet kohtasivat koulun juhlasalin tilaisuudessa

Seura palkitsi kunnostautuneita pelaajiaan

Rakkaasta lapsesta on tullut keski-ikäinen

Sykki katsoo luottavaisena tulevaisuuteen

Kolmekymppisenä taivalta on jo sen verran taitettu, että moni katsoo elämässään ensimmäistä kertaa ja usein hieman epäroiden ja pelokkaastikin taaksepäin. Miksi olen olemassa? Mitä olen saanut aikaan? Kuka minä oikeastaan olen?

Tasavuotia täyttävä koripalloseura Sykki voi käydä moista miefiskelyä pää pystyssä ja ylpeänä. Se on ja on aina ollut olemassa pelaajiaan ja jäseniään varten. Se on antanut urheiluun ja elämään eväitä noin parille tuhannelle nuorelle.

Jäsenille tehtyjen kyselyjen ja seuran ulkopuolisten henkilöiden kertoman perusteella voi sanoa, että Sykki on myös ainutlaatuinen.

Siitä on todisteena aivan erityinen Sykki-henki, jonka seuran pelaajat ja muutkin sen parissa toimivat selkeästi tunnistavat ja haluavat vaalia. Ajattelutapa konkretisoituu erään seuran nykyisen juniorin lausumassa. Hän kokee, että on osa Sykkiä ja Sykki osa häntä.

Koripallo valittiin käsipallon sijalle suurempien joukkojen lajiksi

Sykki syntyi toivottuna lapsena. Se perustettiin, koska sitä tarvittiin ja koska niin monet halusivat sen syntyvän. Seuran juuret ovat Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun oppilaiden liikuntakerhossa.

Noina "lähes muinaisten roomalaisten" aikoi-

na käsipallo oli sykkiläinen valtalaji. Koko ajan oli kuitenkin tarve löytää joukkuepelejä, jota harastettaisiin laajemmissa piireissä. Tällä tavalla päädyttiin vuonna 1965 koripalloon.

1972 koulu siirtyi vuonna vanhoista Nervanderinkadun tiloista upouuteen, Haagassa sijaitsevaan rakennukseen. Muuton ansiosta saatiin lisää ohjaajia, ja voitiin kasvattaa joukkueiden määrää.

Omaan seuran päädyttiin pelaajien ja vanhempien toiveesta

Aluksi sykkiläiset edustivat itseään vain koulun välisissä otteluissa. Koripalloliiton Helsingin piirin sarjapeleihin mentiin Panttereiden sotisopa yllä.

Ajan myötä järjestely ei enää tyydyttänyt sen enempää pelaajia kuin heidän vanhempiaankaan, ja paine perustaa oma seura kasvoi koko ajan.

Ratkaiseva askel otettiin 26.5.1976, jolloin 14 innokkainta osallistui seuran perustamiskokoukseen. Seuran nimeksi hyväksyttiin SYKKI ry. Samassa yhteydessä päätettiin liittyä Suomen Koripalloliiton ja Suomen Valtakunnallisen Urheiluliiton Helsingin piirin jäseneksi.

Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin professori Ossi Renkonen. Leila Mali jää historiaan Sykin ensimmäisenä sihteerinä ja Paavo Salmio taloudenhoitajana. Toiminnanjohtajaksi

valittiin Antti Hautamäki, joka samalla toimi "siivilliammatissaan" koulun liikunnanopettajana.

Perustamiskokous järjestettiin innostuneissa tunnelmissa

Seuran toiminnasta vastasi kahdeksanjäsenen johtokunta, jonka alaisuuteen perustettiin tehokkuuden varmistamiseksi lisäksi talous-, peli- ja tiedotusvaliokunnat.

- Perustamiskokouksen tunnelma oli erittäin innostunut, kertoo Antti Hautamäki. Myös vanhempien reaktiot olivat hyvin myönteiset. Tuntui, että he olivat tosissaan oman seuran perustamisen takana.

Samassa yhteydessä päätettiin ottaa käyttöön jo pieneksi legendaksi muodostunut Sykki-logo, jonka suunnittelusta vastasi Anssi Asunta yhdessä Hautamäen kanssa. Seuran väriksi valittiin vihreä symboloimaan perustamisajankohdasta vallinnutta kaunista keväistä vehreyttä.

Juniorit tärkein asia Sykille

Alusta lähtien Sykin toiminta keskittyi juniorikoripalloon, ja melko nopeasti seura alkoi saada mainetta hyvien pelaajien kouluttajana.

Seuran 15-vuotisjulkaisussa, Sykin silloinen puheenjohtaja Pekka Parviainen saattoikin todeta, että *niin pääkaupunkiseudulla kuin muuallakin maassamme Sykki ry. tunnetaan ja*

tunnustetaan voimakkaana koripallon kasvatajaseurana.

Monien saavutettujen mitalien lisäksi, lukuisat Sykin kasvatit ovat antaneet panoksensa suomalaiseseen SM-sarjataso koripalloon. Eräät ovat murtaneet tiensä myös maajoukkueisiin.

A-maotteluita on Timo Parviaisella, yhteensä 19 kappaletta. Timon pikkuveli Vesa on edustanut Suomea 30 A-poikien pelissä, Maija Alasentie 32 A-tyttöjen ottelussa. Tuoreimmat kokemukset maajoukkuepaidasta on kuluneella kaudella Sykin B-pojissa pelanneella Joonas Liukkosella.

Monet Sykissä pelanneet ovat olleet harvinaisen seurauskollisia. Naisten ja miesten tämän hetkiset edustusjoukkueet koostuvat lähes pelkästään pilkän linjan sykkiläisistä, jotka ovat olleet seuran vaikutuspiirissä käytännössä koko ikänsä.

Seuraperintö jatkuu useissa perheissä jo toisessa sukupolvessa. Esimerkkinä tästä on vasta perustetun Sykin riveissä pelannut Mari Visakko, jonka lapset Sanni ja Mikko vahvistavat tänä päivänä seuran juniorijoukkoja.

Määritellyt arvot ohjaavat seuran toimintaa

Sykki on yksi harvoista suomalaisista koripalloseuroista, joka on määritellyt toiminnalleen arvopohjan ja julkaissut ne.

Sykki-hengellä tarkoitetaan sitä hyvää ilmapiiriä, joka seurassa vallitsee. Tavoitteena on, että kaikki kunnioittavat ja kannustavat toisiaan, ja että hyvä käytös ulottuu myös koripallohallin ulkopuolelle, kertoo seuran nykyinen puheenjohtaja Maaret Punto.

- Haluamme, että kaikkien pelaajien on helppoa ja turvallista tulla Sykin piiriin. Keskeistä

on, että jokainen seurassa toimiva pystyisi aisimaan Sykki -hengen, olipa hän pelaaja, valmentaja, joukkueenjohtaja tai vanhempi. Tavoitteena on, että Sykki olisi iso perhe.

- Yksilön kehityksellä emme viittaa pelkästään peliareenan tapahtumiin, Punto korostaa. On tärkeää, että seura kykenee tarjoamaan piirissään oleville tukea henkiseen kasvuun sekä mahdollisuuden seuratoimintaan muutenkin kuin pelaajana.

- Kun kirjassimme kolmanneksi arvoksemme "kaikki pelaa" -periaatteen, emme tietenkään tarkoittaneet, että jokainen saisi kaikissa peleissä automaattisesti yhtä paljon pelaikaa. Se täytyy oppia ansaitsemaan Sykissäkin, huomauttaa Punto.

- Periaatteen voi kuitenkin asettaa laajempaan yhteyteensä. Jokainen pelaaja on meille tärkeä, ja haluamme, että he tuntevat sen. Kaikkien tulee saada näyttää kykynsä ja – ennen muuta – saada mahdollisuus pitää hauskaa ja nauttia koripalloilusta.

Harjoitusmaksut yritetään pitää mahdollisimman kohtuullisina

- Seuran puheenjohtajina 1980- ja 90-luvuilla toimineet Liisa Pelkonen ja Pekka Parviainen muistelevat vanhempien osallistumisinnon laantuneen 80-luvun lopun nousukauden aikana.

- Vanhempia oli yhä vaikeampi ja vaikeampi saada mukaan talkootoimintaan ja rahankeräykseen. Jotta olisimme voineet pitää toimintaa yllä, jouduimme nostamaan harjoitusmaksuja. Pyrimme kuitenkin pitämään ne niin kohtuullisina kuin mahdollista, toteaa Pelkonen.

Parviaisen mukaan muissa seuroissa pelan-

neiden lasten vanhemmat ihmettelivät, kuinka Sykissä pääsi kiinni hyvään harrastukseen niin kohtuullisin kustannuksin.

- Olemme pitäneet tästä periaatteesta kiinni, Maaret Punto kertoo. Maksuihin on tehty vain välttämättömiä korotuksia. Kisakallion leirikin järjestetään omakustannusperiaatteella. Tästä syystä taloudellinen rakenteemme on suhteellisen ohut. Onkin enemmän kuin tärkeää, että harjoitusmaksut suoritettaisiin ajallaan.

Jäsenmäärä on kasvatettu määrätietoisesti

- Seuran jatkuvuus riippuu paljolti siitä, että kykenemme pitämään sen houkuttelevana ja jäsenmäärän korkeana, toteaa puheenjohtaja Maaret Punto.

- Parina viime vuonna tehty määrätietoinen työ on tuottanut tulosta. Valmentajat ovat pitäneet alueen kouluissa näytösharjoituksia. Lisäksi jokainen Sykissä aloittava kolmasluokkainen pääsee tietoiseksi koripallosta.

Tällä hetkellä Sykillä on 314 rekisteröitynyttä pelaajaa 16 joukkueessa ja kolmessa koriskoulussa. Alun perin siihen liittyi 83 pelaajaa, joista järjestäytyi viisi poika- ja kolme tyttöjoukkuetta. Jäsenmäärä on 30 vuodessa siis lähes nelinkertaistunut.

Kuriositeetin vuoksi todettakoon, että Sykin ensimmäisen johtokunnan järjestäytymiskokouksessa otettiin kantaa myös vanhempien liikuntaharrastuksen puolesta.

Pöytäkirjan 10§:ssä todettiin, että oli päätetty järjestää mahdollisuuksien mukaan kuntoliikuntaa myös vanhemmille. Viime vuosina tämä päätös on konkretisoitunut vanhempien harrastekoriksena, mihin osallistuvat eivät ainakaan innokkuudessaan jää junioreistaan jälkeen.

- Koulun ja seuran välillä on aina ollut aivan erityisen lämmin suhde. Valtaosa pelaajista käy Suomalaista Yhteiskoulua ja koulun urheiluhalli on jo monien pelaajasukupolvien ajan palvellut seuran omana kotiluolana.

Tulevaisuus näyttää valoisaalta, yhteys Suomalaiseen Yhteiskouluun tärkeä

Sykin tulevaisuus näyttää varsin valoisaalta, toteaa Maaret Punto. Seura on pikku hiljaa vakiinnuttanut asemansa Etelä-Haagassa ja sitä ympäröivissä kaupunginosissa. Toiminta on sekä henkisesti että taloudellisesti terveellä pohjalla.

- Erityinen suhteemme Suomalaisen Yhteiskoulun kanssa on meille aivan erityinen voimavara. Arvostamme sitä suuresti.

Mahdollisuus harjoitella ja pelata koulun urheiluhallissa ei pelkästään tarkoita, että joukkueidemme käytössä ovat erinomaiset olosuhteet. Oma kotiluola on tärkeä myös identiteetin kannalta. Se on sykkäläisyyden yksi tärkeä osa. SN

Suomea maajoukkueissa edustaneet sykkäläiset

Maija Alasentie	Tomi Ahonen
Irina Haltsonen	Harri-Pekka Kaukonen
Anu Konkola	Sami Kivikkokangas
Jenna Konkola	Joonas Liukkonen
Liisa Kotilainen	Tapani Manninen
Anna Michelsen	Andrei Novitsky
Noora Repo	Timo Parviainen
Heidi Tikkanen	Vesa Parviainen
Hanna Viita	
Saana Virtanen	

Koripalloseura Sykki perustettiin 26.5.1976 Helsingin Suomalaisessa yhteiskoulussa klo 18. Seuran ensimmäiseen johtokuntaan kuuluivat seuraavat henkilöt.

Ossi Renkonen
Antti Hautamäki
Erkki Mali
Matti Niemi
Arto Palkama
Paavo Salmio
Anja Siimes
Heikki Tenhunen

Sykki - 30 vuotta nuorisokoripallotoimintaa

Sykin koripallotoiminnan historia alkoi Suomalaisen Yhteiskoulun oppilaiden koripallokerhotoimintana. Koulun oppilaat innostuivat koripallosta ja vuosien saatossa löytyi muutamia innokkaita liikunnanopettajia, jotka loivat perustan koripallotoiminnalle.

Hyvin nopeasti oppilaiden vanhemmat huomasivat, että aktiivisempi koripallotoiminta vaatii oman urheiluseuran perustamista ja näin syntyi SYKKI.

Pitkään Sykin pelaajat olivat lähes kaikki Yhteiskoulun oppilaita, mutta kaikki muutkin koripallosta innostuneet olivat tervetulleita seuran toimintaan. Viimeisen kymmenen vuoden aikana seura on levittänyt toimintansa koko Haagan ja Pikku-Huopalahden alueelle. Sykistä onkin tullut merkittävä vaikuttaja omalla alueellaan.

Sykin toimintaa on aina ohjannut perusarvot, joita ovat Sykki -henki, yksilön kehitys ja Kaikki Pelaa -periaate. Näistä perusarvoista on syntynyt monipuolisen nuorten koripallotoiminnan järjestäminen. Sykissä on aina uskottu, että laadukkaalla perusvalmennuksella ja nuorista huolehtimalla, syntyy myös menetyksiä.

Seuran erityisenä vahvuutena voidaan pitää sitä, että nuorista pelaajista on kasvatettu ja koulutettu myös valmentajia. Ensiksi he ovat koulutuksessa kokeneemman valmentajan apuvalmentajina, ja myöhemmin saavat vastuuta oman joukkueen kanssa. Myös seuran hallitus ja muut vanhemmat ovat toimineet näiden nuorten valmentajien tukena ja apuna.

Sykillä on yksi etu moneen muuhun koripalloseuraan nähden: oma sali Suomalaisen Yhteiskoulun uumenissa. Todellakin uumenissa,

koska ne ikkunattomat, betoniset seinät luovat saliin aivan oman tunnelman.

Oma sali on kaikkien sykkiläisten kohtaamispaikka, jossa opitaan tuntumaan toinen toisensa, kaikki eri-ikäiset tytöt ja pojat. Niin ja sitten on se Sykin buffetti. Tiedän varmasti, että jossakin vaiheessa 80- ja 90-lukujen taitteessa Sykin nuorten SM-sarja ja naisten I divisioonapelejä käytiin katsomassa yhtä paljon pelin kuin tuon mainion buffetin takia.

Menestystä voi olla monenlaista. Useimmille tulee ensimmäisenä mieleen Sykin saavuttamat nuorten SM-mitalit ja naisten joukkueen pelaminen I divisioonassa. Menestystä on se, että Sykissä on vuosittain pelannut koripalloa yli 200 eri-ikäistä nuorta. Menestystä on se, että nuoret pelaajat ovat pelanneet nuorten maajoukkueissa ja siirtyneet myöhemmin pelaamaan naisten tai miesten SM-sarjaan.

Menestystä on se, että Sykin valmentajia on valittu alue- ja maajoukkuevalmentajiksi. Menestystä on se, että Sykki täyttää 30 vuotta ja vuosien saatossa sadat vapaaehtoiset vanhemmat sekä kymmenet nuoret valmentajat ovat olleet tukemassa sekä tekemässä tätä nuorten koripallotoimintaa.

Koripalloliiton näkökulmasta Sykin ja sykkiläisten kanssa on aina ollut helppo toimia. Yhteistoiminnassa on järjestetty erilaisia koulutus-tilaisuuksia; ohjaaja- ja valmentajakoulutusta sekä erotiimarikoulutusta.

Sykkiläiset ovat ottaneet vastuuta myös Koripalloliiton luottamushenkilöinä. Vuosien saatossa heitä on ollut liittovaltuutettuina, aluehallituksen jäseninä, nuorten sarjavastaavina ja

monissa muissa tärkeissä tehtävissä. Näin sykkiläiset ovat osoittaneet taitonsa ja tahtonsa yhdessä tekemiseen, vastuunottamiseen sekä vaikuttamiseen.

Mitä muuta koripalloseuran ja aktiivisten tekijöiden oikeastaan tarvitsekaan tehdä!

ONNITTELUT 30-VUOTIAALLE SYKILLE JA KIITOKSET KAIKILLE VAPAAEHTOISELLE, JOTKA OVAT TOIMINEET NUORISOKORIPALLON HYVÄKSI SYKISSÄ!

KORIPALLON ILOA SYKKILÄISILLE SEURAAVAKSI 30 VUODEKSI!

Ulla Karlsson
Koripalloliitto
aluepäällikkö
SYKIN toimintaa seuranneena pelaajan, maajoukkuevalmentajan ja aluepäällikön näkökulmista vuodesta 1977

Hyvä Sykki ry!

30 vuotta sitten tehtiin päätös muuttaa SYK:n koripallokerho itsenäiseksi urheiluseuraksi.

Kuluneet vuosikymmenet ovat osoittaneet, että päätös oli onnistunut. Lukuisat sykkiläiset mutta myös muut nuoret ovat saaneet viihtyä ja kehittyä jännittävissä, haasteellisissa ja yhteistyöhön kasvattavassa joukkuelajissa.

On mukavaa, että koulun urheilutalo on kaikki nämä vuodet voinut toimia Sykki ry:n kotihallina.

30-vuotiaasta Sykki ry:tä lämpimästi onnitellen ja hyvästä yhteistyöstä kiittäen,

Anja-Liisa Alanko

rehtori

Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu 120 v.

Isännöinti Visakko

Oy LVV

*isännöinti / asuntojen ja toimitilojen
vuokraus*

Paasivuorenkatu 8, 00530 HELSINKI

Puhelin (09) 7016 779

Faksi (09) 7734 054

asiakaspalvelu@visakko.fi

Timo Parviainen palaamassa kasvattajaseuransa toimintaan ”Sykkiläisyys on säilynyt sydämessäni matkan varrella”

Hyväksi pelaajaksi ei synnytä, vaan sellaiseksi kehitytään. Tietenkään ilman lahjakkuutta ei voi päästä korkeimmalle huipulle, mutta kaikkein tärkeintä on tiukka ja määrätietoinen harjoittelu. Tätä mieltä on Timo Parviainen (31), 236 miesten SM-sarjaottelun ja 19 A-maaottelun tuomalla kokemuksella.

Timo on Sykin kasvatti. Hän pelasi mestaruussarjassa HNMKY:n, Turun Piilisetin, Hongan, PuHu:n ja ToPo:n riveissä.

- Vaikka pääsin jo junioriaikoina maajoukkuerinkeihin mukaan, lopullinen läpimurtoni pelaaviin kokoonpanoihin tapahtui ensisijaisesti kovan työnannon ansiosta, Parviainen toteaa.

- Aina pitää silti pystyä naureskelemaanakin, kun siihen on sopiva tilaisuus. Lisäksi pitää muistaa harjoitella riittävän monipuolisesti. Koskaan ei saa aliarvioida omalla ajalla, esimerkiksi kesällä, tapahtuvan harjoittelun merkitystä. Omissa tekniikkatreeneissä on erinomainen tilaisuus kehittyä.

Koulun ja seuran yhteys arvokas, pelaajien jatkamismahdollisuuksiin lisää panoksia

Aktiiviura huipulla on nyt takanapäin ja Parviainen katse suunnattu takaisin Sykkiin.

- Aika näyttää, mikä roolini tulee olemaan, Timo sanoo. Voi olla, että jossain vaiheessa myös pelaan Seniorsien riveissä, mutta katsellaan sitä vähän tuonnempana. Mielelläni kuitenkin haluaisin osallistua yhdessä muiden kanssa

seuran toimintaan ja kehittämiseen.

Parviaisen mukaan on matkan varrella tarttunut kaikenlaisia ideoita, joita hän on halukas esittelemään Sykkiin päin.

- Seura toimii hienosti juniorityössä, mutta aina on tietysti parantamisenkin varaa, Parviainen kertoo. Hieno piirre Sykissä on sen keskittyminen junioritoimintaan ja vahva yhteys Timonkin entisen opinahjon Suomalaisen Yhteiskoulun kanssa. Pelaajien jatkomahdollisuuksiin A-juniori-län jälkeen voitaisiin kuitenkin yrittää panostaa.

Parviaisen ”ihannesykki” olisi koripalloseura, jossa ura etenisi mahdollisesti koriskerhosta ja alle kouluiästä aina aikuisiin asti. Valmentajakoulutus olisi tehokasta ja peli- sekä muutkin edustusasut yhtenäisiä.

- Nämä seikat taisivat olla esillä jo silloin, kun olin itse juniori, Timo muistelee. Jotta olisi kehittynyt, siirryin B-poikavuosien jälkeen Helsingin Namikan riveihin. Siellä saavutimme 22-vuotiaissa kaksi suomenmestaruutta. Sykin B-pojissa pääsimme kyllä SM-sarjaan, mutta hävisimme siellä kaikki ottelumme.

- Tietysti näiden asioiden kehittäminen on pienessä seurassa aina vaikeata. Ilokseni olen kuullut, että peliasujen ilmettä on yhtenäistetty ja valmentajakoulutukseenkin panostettu. Toivon, että seuran valmentajat hyödyntäisivät jatkossa kaikki mahdollisuudet hankkia ja lisätä tietoutta.

Sykki-tausta ylpeydenaihe

Vaikka Parviainen edusti pitkällä peliurallaan useita seuroja ja koki niiden riveissä monia hyviä hetkiä, Sykillä ja sen vihreällä värillä on silti oma paikkansa hänen sydämessään.

- Olen aina tuntenut ylpeyttä kasvattajaseurastani, vaikka olen joutunut kuulemaan kaikenlaisia kommenttejäkin, Timo sanoo.

- Sykin oma halli on ollut minulle hieno paikka treenata ja pelata. Meillä oli aina hyvä joukkuehenki ja pelaaminen oli mukavaa. Myös pelimatkat turnauksiin ovat jääneet pysyvästi mieleeni. Pelaamisen ohessa myös valmensin.

SM-pronssit peliuran parhaat muistot

Timo Parviainen kertoo kokensa pelaajauransa hienoimmat hetkensä pronssimitalikoilla, ensin Piilisetin ja sitten PuHu:n riveissä.

- Turussa viettämäni vuosi oli minulle mitalisijan saavuttamisen lisäksi myös muuten hyvää aikaa. PuHulle olin voittamassa seuran ensimmäistä aikuisten sarjan SM-mitalia. Se oli seuralle iso asia. PuHu muistuttaa tietyllä tavalla Sykkiä. Molemmissa on omanlaisensa suuren perheen tunnelma.

SN

Timon ajatuksia koripallosta eilen ja tänään

Kauden 1988-89 Sykki -julkaisussa Timo Parviainen -niminen tulevaisuudenlupaus kertoili näkemyksiään ja odotuksiin koripallosta. Tänä keväänä esitimme peliuransa taitekohdassa olevalle Timoille samat kiperät kysymykset.

Milloin ja miksi aloitit koripallon?

1989: 7-vuotiaana isä vei minut kirkolle koriskerhoon, jossa pelattiin kerran viikossa.

2006: Toisella luokalla, kun isä vei koriskerhoon ja varsinaisesti sitten kolmannelle luokalla Sykissä

Muistatko ensimmäisen korisi?

1989: En ekaa koria, mutta matsin jossa sen tein.

2006: Enpä edelleenkään muista ekaa koria, mutta ottelu voitettiin 46-10. Vastassa oli ToPoLa.

Mikä on hausointa koriksessa? Entä ikävintä?

1989: Matsit ja harkat. Ikävintä on häviöminen 1-2 pisteellä tiukassa matsissa

2006: Hausointa on ollut tähän saakka se, että on saanut pelata korista Suomessa korkeimmalla tasolla lähes 10 vuotta sekä ystävät ja kaverit, joita koris on tuonut mukanaan. Niin ikävää ei ole ollut koriksen parissa koskaan, että olisi jäänyt mieleen mitään erikoista.

Paras saavutuksesi tähän mennessä?

1989: Pääsy Helsinki All-Stars Teamiin ja Helsingin aia-asteiden mestaruus -88.

2006: Kaksi SM-pronssia (Pilloset ja PuHu) sekä pelatut miesten maaottelut.

Mitkä ovat haaveesi/tavoitteesi tulevaisuudella koripallosta?

1989: Päästä edustamaan Suomea toisenkin kerran.

2006: Tulevaisuudelle ei koriksen suhteen ole enää kauheasti haaveita tai tavoitteita. Pelaaminen kuitenkin jatkuu ja jollain tavoin olisi hienoa olla mukana Sykin toiminnassa seuran ja sen junioreiden asioiden eteen.

Suosikkipelaajasi Suomessa? USAssa?

1989: Mikko Tanner, Michael Jordan

2006: Virtasen Pete Joensuusta on tällä hetkellä aika kova pelaaja. NBAta ja jenkikkorista en ole seurannut enää vuosiin. Euroopan kentiltä löytyy myös tosi kovia pelaajia.

Terveisesi seuran junioreille?

1989: Koriksesta saa paljon uusia ja kivoja kavereita ja kokemuksia. Ja sen eteen voi vähän tehdä työtäkin.

2006 Treenaamalla pääsee aina lähemmäs tavoitteita ja tavoitteita pitää olla. Omia henkilökohtaisia taitoja voi kehittää vaikka kesällä ja koriksen lisäksi kannattaa tehdä muitakin juttuja, koulua unohtamatta. Koris on kuitenkin joukkuepeli ja se kannattaa aina pitää mielessä treeneissä ja peleissä.

Timo esiintyi pitkästä ajasta Sykin paidassa juhlaottelussa All Stars -joukkueessa

Kauden valmentaja ja jojo valittu

Ulla, Janne ja Tuomas seuran aateliala

Vuoden valmentajiksi valitut Janne Ilman (vas.) ja Tuomas Pelkonen

Sykin vuoden valmentajiksi on valittu B-poikia jo pitkään ohjanneet Janne Ilman ja Tuomas Pelkonen.

Pojat ovat erilaisia, mutta valmennustyössä toinen toistaan erinomaisesti täydentäviä persoonia. Heistä voi kerrankin aidosti todeta, että kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa.

Tuomas on itsekin erittäin taitavana pelaajana tiukemmin asialinjalla, jota Janne humoristisen positiivisella, hyvällä esiintymiskyvyllään täydentää loistavasti.

Joukkue on kehittynyt heidän valmennuksensa ja yltänyt erinomaisiin urheilullisiin saavutuksiin. Hyvästä valmennusotteesta ja henges-

tä kertoo, että rinki on pysynyt erinomaisesti kasassa.

Vain loukkaantumiset ovat aiheuttaneet lopettamisia. Lisäksi matkan varrella mukaan tulleet uudet pelaajat ovat hyvin löytäneet paikkansa porukasta.

Myös Sykin vuoden joukkueenjohtajaksi valittu Ulla Huovisen työtä kuvaa pitkäjänteinen uurastus.

Ulla on toiminut jo vuosia tällä hetkellä nuoremmissa B-työissä pelaavien ryhmän joukkueenjohtajana. Hänessä yhdistyvät taito ja tahto ihanteellisella tavalla. Kun Ulla ottaa homman sydämelleen, sitä ei voisi paremmin hoitaa.

Hänen kykynsä on havaittu muuallakin. Jo viime vuonna koripalloliitto valitsi Ullan joukkueen silloisen sarjan (C-tytöt) vuoden yhteyshenkilöksi.

Hoppa vuoden sykkiläinen

Markus "Hoppa" Hopiavaara valittiin vuoden sykkiläiseksi. Valinta julkistettiin perinteisesti seuran pikkujoulussa. Samassa yhteydessä jaettiin valmentajatsemparipalkinnot Emma Laineelle ja Tomas Luomanmäelle.

Markus on ansioitunut seuran valmennuspäällikkönä. Hän on tuonut valmennustoimintaan uusia tuulia sekä rutkasti järjestelmällisyyttä ja määrätietoisuutta.

Hänen vauhdittamansa valmentajakoulutuksen ansiosta seura voi entistä paremmin mielen-

katsoa tulevaisuuteen.

T-93 Internet-sivut parhaat

Tytöt 93-joukkueen Internet-sivut valittiin seuran parhaiksi. Sivujen takana on joukkueenjohtaja Heidi Nurmela.

Hän on päivittänyt sivustoa kiitettävän aktiivisesti. Sivuilla on julkaistu monipuolista materiaalia, mm. kuvia ja tilastoja. Tiedotteet ovat monipuolisia. Pelipaikkoja ja -aikoja yms. koskevan tiedon lisäksi Heidi on kirjoittanut myös pelitapahtumista
SN

Valmentajille yhtenäinen ohjeistus ja mentori

Huippuvalmentajat kasvavat omassa seurassa

Seuratoiminta kukoistaa ja kuihtuu pitkälti valmentajien mukaan. Hyvä joukkue syntyy usein innokkaan valmentajan ympärille.

Sykyssä on aloitettu vuosi sitten valmentamisen kehitysohjelma, jonka vetäjänä toimii valmennuspäällikkö Markus Hopiavaara. Hoppa tekee työtä puolipäiväisenä opiskelunsa ja oman joukkueitten valmennuksen rinnalla.

– Ideana on saada valmennus ensiksi paperilla kuntoon ja sitten alkaa kiertää kenttää, Hoppa summaa.

– Kokeneemmista valmentajista on aina pulaa. Seuran sisäisellä koulutuksella helpotamme tilannetta. Tosiasiahan on, että Sykki ei kuitenkaan houkuttele seuran ulkopuolelta huippuja. Jos haluamme huippuvalmentajia, ne on kasvatettava itse.

Paperityö tarkoittaa yhtenäistä valmennusmateriaalia, jota päivitetään jatkuvasti ja joka jaetaan jokaiselle valmentajalle kauden alussa.

Ohjeet luovat yhtenäisyyttä valmennukseen

– Materiaali on lähetetty kommentoitavaksi myös koripalloliittoon, josta saatu palaute on ollut hyvää.

Valmentajan ohjeistossa kerrotaan, mitä kullekin ikäluokalle opetetaan. Tarkoituksena on, että uusikin valmentaja voi hypätä ruorin taakse kivuttomasti. Että seuran valmennus on kauttaaltaan ikäluokasta toiseen linjakasta ja jokaiselle ikäluokalle opetetaan juuri heidän kehitys-

ja taitotasoonsa sopivia asioita.

Ohjeistukseen kuuluu myös valmennuksen yksilöllinen eriyttäminen. Ehkä haasteellisin osa valmentajan työtä kun on eritasoisten ja erilaila motivoituneiden pelaajien treenaaminen. Ja joukkuehengen ja motivaation säilyttäminen taidoiltaan epäyhtenäisessä joukossa.

– Valmentajan taidot ovat tosi kovilla. Jotta homma pysyisi hanskassa, tarvitaan koulutusta ja suunnittelua ja tietysti kovaa innostusta. Pedagoginen pätevyyskään ei olisi pahasta, Hoppa nauraa.

Tarkoitus on antaa nopeille etenijöille riittävästi haasteita esimerkiksi henkilökohtaisen harjoitusohjelman muodossa. Yhteiset harjoitukset pitää kuitenkin suunnitella niin, että myös hitaammat pysyvät mukana.

– On kaikkien etu, että mahdollisimman moni pysyy mukana joukkueessa.

Koriskoulun hyvää käytäntöä siirretään isompien valmentamiseen

Valmennuksen kehittäminen on lähtenyt liikkeelle ruohonjuuritasosta eli koriskoulusta. Hoppa jättä ensi kaudella koriskoulun vetovastuun Emma Laineelle hyvillä mielin. Koossa on kattava materiaali liikunnallisia taitoja kehittävästä toiminnasta ja varusteitakin on hankittu monipuolisen harjoittelun tueksi.

– Olen kiertänyt seuraamassa koriskouluja pilkin kautta. Antanut käytännön vinkkejä ja

auttanut valmentajia muuten. Ensi vuonna on tarkoitus lähteä kiertämään isompien pelaajien harjoituksia. Toimia valmentajien mentorina ja auttaa heitä sisäistämään ja käytännössä toteuttamaan valmennusohjelman oppeja.

– Vähän vierastan päällikköajatus. Pikemmin näen itseni mentorina ja auttajana, käytännön junailijan roolin lisäksi.

Yhteiset pelisäännöt joukkueille

Hoppa on omassa 95-poikien joukkueessaan kokeillut menestyksellä yhteisten pelisääntöjen iltaa. Vanhemmat on kutsuttu kokoon sopimaan ja keskustelemaan harjoittelun ja pelaamiseen liittyvistä asioista.

– Tilaisuudessa on mahdollisuus selittää käytännön asioita ja perustella tapoja, joita vanhemmat tai pelaajat vierastavat. Vanhemmilla on usein kokemusta muista joukkuepeleistä, ja olemme myös saaneet hyödyllisiä vinkkejä.

Kokoontumisia voidaan järjestää esimerkiksi pari kertaa kaudessa. Ensimmäisellä kerralla sovitaan perusjuttuja ja toisella kerralla pohditaan miten on onnistuttu.

– Palaute voi olla valmentajan mielestä rankkaakin, mutta opettavaista se on takuulla. Suosittelen kuitenkin lämpimästi, sillä avoimuus helpottaa yhteistä työtä.

TS

Pelikausi 2005 – 2006 valmennuspäällikön silmin

Systemaattisin askelin eteenpäin

Valmennuksen kehittäminen koko seuratasolla on pitkä prosessi. Yksi osa sitä on valmennusmateriaali, joka koottiin viime kevään ja kesän aikana. Sykin valmentajat saivat materiaalin käyttöönsä kauden alussa.

Valmentaja saa aineistosta työkaluja omaan työhönsä. Samalla luodaan seurala yhtenäistä valmennuksellista linjaa.

Lopputulokseen voi olla tyytyväinen, sillä materiaali sisältää juuri ne oleelliset asiat, joita lasten valmentajan tulee ottaa huomioon. Kehitettävää paketissa toki on, mutta tarkoitus onkin kehittää materiaalia päivittämällä se valmentajille jaettavaksi aina ennen uutta pelikautta.

Toinen osa valmennuksen kehittämistä ovat seuran omat valmentajakoulutukset joita viime kaudella järjestettiin neljä kertaa.

Syksyllä lasten monipuolisesta valmentamisesta oli kouluttamassa Martti Iivonen. Kevätpuolella liikuntavammojen ennaltaehkäisystä oli kertomassa fysioterapeutti Mikko Virtala. Koripallossa koulutuspäällikkö Jyri Lohikoski oli pitämässä kaksi koulutusta, aiheina hyökkäys ja puolustuspelin opettaminen.

Valitettavasti koulutuksiin osallistui aivan liian vähän valmentajia. Oliko syynä huono ajankohta, aihe vai kiinnostuksen puute? Koulutuksia tullaan järjestämään

jatkossakin, mutta niiden laajuus on vielä suunnittelussa. Kiitokset koulutustilaisuuksiin osallistuneille demoryhmäläisille, niin tytöt-93/94 kuin pojat-95 joukkueiden pelaajille.

Omaehtoista harjoittelua rohkaistava

Lasten omaehtoisen liikunnan harrastaminen on vähentynyt viimeisien vuosien aikana. Omatoimimisen harjoittelun lisääminen on suuri haaste, johon valmentajan on omalta osaltaan mietittävä ratkaisuja.

On pohdittava mahdollisuuksia lajiharjoittelun tekemisestä mahdollisimman monipuoliseksi liikunnaksi. Toisaalta on mietittävä keinoja, miten lisätä pelaajien motivaatiota omaehtoiseen harjoitteluun.

Harjoituksissa saadaan perustiedot ja taidot, mutta todellinen kehittyminen tapahtuu vapaa-ajalla tapahtuvalla harjoittelulla ja pihapeleillä.

Näitä asioita on pyritty kehittämään tällä kaudella koripallokoulun toiminnassa. Ensi kaudella työ näiden ja seuran valmennuksen kehittämiseksi jatkuu, toivottavasti siihen osallistuu kaikki valmentajat.

Koriskouluihin panostettu

Koripallokero toimintaa olemme kehittäneet yhdessä koripallokouluvalmentajien kanssa, jatkaen edellisen koripallokordi-

naattori Panu Pekkisen ansiokasta työtä.

Kerhojen toiminta alkoi koulukäynneillä elokuussa, jolloin jaettiin tiedotteet kerhon toiminnasta. Kerhoja on pidetty kolmella lähialueen koululla, Pikku-Huopalahden ja Pohjois-Haagan ala-asteilla sekä Haagan peruskoululla. Kerhoa mainostettiin myös ensimmäistä kertaa paikallislehdissä, jonka kautta saatiinkin innokkaita kerholaisia mukaan.

Kerhot aloittivat toiminnan syyskuussa ja harjoituksia oli aina joululomaan asti. Kerholaisten vanhemmille järjestettiin vanhempien ilta lokakuussa. Tilaisuudessa kerrottiin seuran ja kerhojen toiminnasta sekä lasten liikunnan suosituksista.

Koripallokerojen tavoitteena on tarjota monipuolista liikuntaa sekä koripallon perustaitojen harjoittelua. Tämä on tapahtunut leikkien ja erilaisten ratojen sekä pelien kautta.

Tälläkin kaudella on huomattu kuinka haastavaa ja vaikeaa on lasten kanssa toimiminen. Kokonaisuudessaan koriskoulun valmentajat ovat tehneet tosi hienoa työtä joka kerholla. Joku kerho aina vuorollaan on haasteellisempi kuin toinen. Kerhoihin osallistui kauden aikana reilut 35 lasta. Toivottavasti näistä innokkaista kerholaisista mahdollisimman moni jatkaa ensi kaudella Sykin mikrojoukkueissa tai koriskerhossa.

Koriskoulun turnauksissa hieno tunnelma

Kevätpuolella järjestimme kaksi turnausta, johon kutsuimme kaikki kolme kerhoa mukaan. Ensimmäinen turnaus oli helmikuussa Haagan peruskoululla ja tilaisuus oli fantastinen. Paikalla oli 35 kerholaista, ja meno kentällä mahtavaa. Lapset olivat innoissaan ja vanhemmat kiittelivät järjestelyjä. Toinen turnaus oli huhtikuussa. Kausi päättyi yhteiseen päätöstilaisuuteen toukokuussa.

Koripallokerhossa kausimaksuun kuului tällä kaudella ohjauksen lisäksi oma pallo, t-paita ja koripallolisenssi.

Koripallokerho haki ja sai Nuoren Suomen paikallistukea harrastustoiminnan monipuolisuuden lisäämiseen. Tukirahalla hankimme uusia liikuntavälineitä, jotka omalta osaltaan mahdollistavat monipuolisuuden toiminnassa.

Katse on jo suunnattu ensi kauteen. Parannamme nyt havaittuja ongelmia ja puutteita ja vahvistamme hyviksi havaittuja toimintoja. Tulevaan kauteen katse on jo suunnattu. Salilla nähdään! Koristerveisin Hoppa

KORISKERHOT JATKUVAT SYYSKUUSSA

1-2. luokkalaisten koriskerhot jatkuvat syksyllä ainakin seuraavilla kouluilla: Haagan, Pikku-Huopalahden ja Pohjois-Haagan ala-aste. Tervetuloa mukaan iloiseen ja mukavaan toimintaan!

Tietoa kerhoista antavat:

Markus Hopiavaara, puh. 041-5108771,
markus@sykki.fi

Emma Laine, emma.laine@jippii.fi

LISÄTIETOA MYÖS www.sykki.fi

HAAGAN LEIPÄ OY

*Juhlaan ja arkeen maukkaat kahvi- ja ruokaleivät
sekä konditoriatuotteet.*

Ristolantie 7, 00320 Helsinki

Puh: (09) 477 8090

www.haaganleipa.fi

haagan.leipa@co.inet.fi

TILITOIMISTO T.EKLUND OY
**Kaikki kirjanpitoon, tilinpäätöksiin
ja verotukseen liittyvät asiat.**

Tapio Eklund, ekonomi
puhelin 09 3455 163

NAISET

Kauteen lähdettiin varsin hyvän pelaajatilanteen vallitessa jo niin tuttu nousukarsintapaikka kiikarissa.

Valitettavasti pitkin kautta joukkuetta vaivasivat poissaolot johtuen työ- ja opiskelukiireistä, matkustelusta ja loukkaantumisista sekä sairastelusta.

Näin ollen ootteita vaivasi epätasaisuus. Hyvien pelien vastapainona oli sängen vaatimattomiakin esityksiä.

Eteläisen alueen vuosi vuodelta kovatasoisemmassa 2-divarissa jäätin yhden voiton päähän karsintoihin oikeuttavasta kakkossijasta. Positiivista olivat voitot kummastakin yläpuolelle sijoittuneesta joukkueesta. Vastaavasti keskikastin joukkueista ei pystytty puristamaan rutiinivoittoja.

Tuloksellisesta pettymyksestä huolimatta on kuitenkin todettava, että kausi sujui mukavan yhdessäolon merkeissä. Näin ollen on odotettavissa, että ensi kauteen on jälleen lähdössä kilpailukykyinen koripallon pelaamisesta nauttiva joukkue.

Palkitut pelaajat:

Anna Michelsen - vuoden pelaaja
Outi Raitila - vuoden tulokas

Ylärivissä vasemmalta: Suvi Kärkkäinen, Maiju Niskanen, Salla Tieva
Alarivissä vasemmalta: Katja Nissinen, Terhi Koski, Emma Laine, Elissa Niskanen
Kuvasta puuttuvat: valmentaja Timo Hyvönen, Anna Michelsen, Riikka Niskanen, Reeta Piironen, Outi Raitila, Veera Saari, Emmi Turanlahti, Kaisa Väkiparta, Reetta Väkiparta

B-TYTÖT 90

B-tyttöjen kausi oli melkoista vuoristorataa: välillä käytiin korkealla, pudottiin alas ja vauhti oli hurja. Kaudesta jäi käteen joukko hyviä, katkeria, hauskoja ja noloja hetkiä.

Joukkue pääsi jatkamaan pääosin samalla rungolla kuin aikaisempanakin vuotena, joskin penkki kapeni viidestätoista pelaajasta kymmeneen. Keväällä pelaavan joukon mukaan tuli Sarah, Sveitsistä vaihdossa Suomeen tullut lukiolainen, joka vuotta vanhempana jäi sivuun sarjapeleistä.

SM-karsinnoissa joukkue valmisteli yllätystä kaatamalla HyPon ja pelaamalla itsensä helpompaan jatkolohkoon. Tunnelma oli jo ehkä liiankin korkealla, koska noutaja tuli toisella kierroksella ja veti mielen matalaksi.

Valtakunnallinen 1. divisioona oli siis joukkueen seuraava osoite ja tavoitteeksi asetettiin paikka Final Fourissa, mieluiten finaalissa. Lunta tuli tupaan jo ensimmäisellä kierroksella, ja tärkeimmät ottelut hävittiin.

Tuloksena oli viides sija runkosarjassa ja Final Fourien jääminen muiden harteille. Jos ei muuta niin sarja muistutti ainakin siitä että ei ole otteluita jotka voi hävitä jos mieli kohti mestaruutta.

Kaikkesta tästä huolimatta hauskoja ja noloja hetkiä jäi muistiin tästäkin kaudesta: HyPo-ottelun uskomaton tsemppi, Venlan ja Sybben älyttömät henkilökohtaiset piste-ennätykset, Jy-

ken Itävalta, Sveitsi, mitä eroa? -sekoilut, yllättäviä venymisiä tiukoissa paikoissa, Jyken auto ei hajonnutkaan pelimatalla, matematiikkaa punttisalilla, Neten FoKoPo-ottelun kolmoset, joukkueen taistelua ja jännitystä tiukoissa tilanteissa... Siis juniorikoripalloa parhaimmillaan!

Joukkueen kehitymisessä on näkynyt mu-

kavasti heittoetäisyyden ja ratkaisuvallikoiman kasvaminen sekä pelisilmän kehittyminen. Ensi kaudelle on luvassa sama joukkue vahvistettuna muutamalla -89:llä.

Palkitut pelaajat:

Liisa Harju - joukkueen juoksupelin kiteytymä
Annika Ritvala - ahkerin harjoittelija

Ylärivissä vasemmalta: Nette Laulajainen, Annika Ritvala, valmentaja Tuomas Venhola, Isa Wikman, Taru Pöllänen, Julia Salmio, Salla Autio

Alarivissä vasemmalta: Sarah Bär, Vilma Nurmela, Liisa Harju, Viija Achté, Venla Väyrynen
Lisäksi joukkueessa pelasivat 91/92-joukkueesta Varpu Sipilä, Anna Virkkala ja Julia Tuomi, iso kiitos kaikille.

B-TYTÖT 91/92

Nuorempi B-tyttöjen joukkue pelasi tällä kaudella alueellista I-divisioonaa, jossa kyyti oli ajoittain todella kovaa. Syyskaudella tappio toisensa jälkeen otti henkisesti koville, mutta

todellista sisua osoittaa tyttöjen päätös pysyä sarjassa kevätkaudellakin. Vaikei kevään menestys ollut juuri kummoisempi, sarjavalinta oli varmasti oikea.

Pelillisesti kauden parasta antia tarjosi alkukevään PuHu-turnaus, josta joukkue korjasi täyden potin. Ensimmäisen pelin nöyryyttävää 50 pisteen tappiota sisuuntuneena joukkue ryhdistäytyi ja alkoi näyttää parasta osaamistaan. Huippujännittävän finaalin päätteeksi

joukkueen kaulaan ripustettiin ansaitusti kultaiset medalit.

Kausi huipentui, kun porukka pakattiin lentokoneeseen ja mentiin Tsekin Ostravaan turnaukseen. PuHU-turnauksen kaltaista urheilumenestystä ei saatu, vaan enemmänkin oliin oppia ottavana pulena. Viikkoon mahtui muitakin ikimuistoisia hetkiä Ollin ostamat erävoittohampurilaiset.

Palkitut pelaajat:

Julia Tuomi – varma pallotaituri

Ella Nuutinen – tunnollinen ja ahkera kapteeni

Ylärivissä vasemmalta: Essi Wikman, Julia Tuomi, Erika Ritvala, Juulia Toisa,

Tytti Saloniemi, Alisa Konovalova

Eturivissä vasemmalta: Varpu Sipilä,

Ella Nuutinen, Viivi-Lotta Apiala, Juulia

Koskinen, Katarina Kesseli, Anna Virkkala

Kuvasta puuttuvat: Aino Huovinen, valmentaja Terhi Koski, valmentaja Emma Laine

Isännöinti Visakko Oy LVV

*isännöinti / asuntojen ja
toimitilojen vuokraus
Paasivuorenkatu 8, 00530
HELSINKI*

Puhelin (09) 7016 779

Faksi (09) 7734 054

asiakaspalvelu@visakko.fi

C-TYTÖT T93/94

Kausi aloitettiin elokuussa harjoittelun ja EHBT-turnauksen muodossa. Pelaajamäärä oli kesän aikana supistunut kymmeneen, joista yksi lähti vielä kauden alussa pois. Veera ja Viola aloittivat pelaamisen myös peleissä ja alkusyksystä mukaan tuli uutena pelaajajana Mimmi, näin kauteen lähdettiin kymmenellä pelaajalla.

Syksyn pelasimme III-divisioonassa jossa pelit olivat muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta epätasaisia. Kevään pelasimme sitten II-divisioonassa. Sielläkin pelit olivat aika epätasaisia ja kyyti oli välillä aika kylmää. Pienestä pelaajamäärästä johtuen kaikkiin peleihin ei saatu koko joukkuetta mukaan.

Tästä huolimatta kevään esitys ja iime yhtä peliä lukuun ottamatta oli hieno. Loppua kohti alkoi peli kulkea ja kaksi viimeistä peliä voittoihin.

Pelit II-divisioonassa ovat kehittäneet pelillisten asioiden lisäksi varsinkin henkistä puolta, kun pelaaminen ollut vaikeaa on pitänyt vain jaksaa yrittää. Tämä on tärkeä pääoma tuleville kausille.

Harjoituksia on ollut kolme kertaa viikossa sekä kuntopiiri kaksi kertaa viikossa ennen tai jälkeen salivuoron.

Harjoitteluaktiivisuus on ollut kiitettävän hyvää. Oppimisinto on ollut korkealla ja oikeaa tekemisen meininkiä on ollut havaittavissa.

Kehitettävää ja oppimista toki vielä jäi etenkin puolustuspelissä ja levypallopelissä. Heitotaidossakin on vielä tekemistä (tämä asiahan pistetään kuntoon kesällä) Myös tietynlainen

päätäväisyys, rohkeus ja oikeanlainen röyhkeys hakevat vielä muotoaan.

EHBT-turnauksen lisäksi osallistuimme Pussihukka-turnaukseen, missä oli mukana Sanni Visakko T94-joukkueesta. Sanni pelasi lisäksi muutamassa sarjapelissä, kun joukkueessa oli pelaajapula. Vaikka turnauksissa pelasimme ihan hyvää peliä, ihan mitaleille asti se ei vielä tällä kaudella riittänyt.

Nöyryimmät Kiitokset joukkueenjohtaja Heidi Nurmelalle hienosti hoidetusta tehtävästä joukkueen hyväksi, kaikille toimitsijoille (erityisesti Heidille ja Annalle) ja muille vanhemmille muka-

naolosta ja kannustuksesta pelikauden aikana.

Toivottavasti saamme jo keväällä suunnitellut valmiiksi ensi kautta varten, jolloin valmistautuminen on helpompaa kuin tämän kauden alkaessa. Samoin tietynlainen epävarmuus pelaajatilanteesta on pois ja voimme keskittyä itse toimintaan eli harjoitteluun ja pelaamiseen.

Palkitut pelaajat:

Anna Hänninen – huima kehittyminen, aktiivisuus

Kaksoset! Veera ja Viola Ilkka – aktiivisuus, harjoitteluasenne kohdallaan, kehittyminen

Ylärivissä vasemmalta:
Valmentaja Markus
Hopiavaara, Tiu Nikkilä,
Rosa Forsblom, Sara
Mäkitie, Piivi Villa,
Anna Hänninen
Alarivissä vasemmalta:
Katriina Nurmela, Viola
Ilkka, Krista "Mimmi"
Nyström, Veera Ilkka,
Ada Ristalahti

T-94/95

Sykin 94- ja 95-syntyneiden mini-tyttöjen kausi sai alkurajähdyksensä jo noin vuosi sitten Nokialla pelatussa JBT-turnauksessa. Matkaan tarttui Venla Salomaa valinta turnauksen All Stars -viisikkoon ja hopeiset mitalit.

Konkreettisia saavutuksia tärkeämpää oli ehkä kuitenkin valmentajien yhteinen päätös opettaa kieltämättä melko verkkaisesti kehittyneelle joukkueelleen mahdollisimman paljon koripallon vielä pimentoon jääneitä puolia seuraavan kauden aikana.

Kesällä alustavasti suunnitellut ja syksyllä lukkoon lyödyt harjoituksen tavoitteet sisältsivät kaikenlaista opetettavaa henkilökohtaisista taidoista joukkuepeliin. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty ja ainakin puolet intohimoisesta tavoitteesta oli siis saatu jo täytettyä.

Käytännössä jotkut asiat ovat olleet toisia vaikeampia hahmottaa, kuten vaikka hyökkäyksen palloton pelaaminen, mutta uusimmista asioista esim. pivot -käännös liikkuu pelaajien taidoilla yhtä liukkaasti kuin margariini kuumalla hellalla.

Suurimmat huomion kohteet ja huoiien aiheet ovat olleet niin joukkuepuolustus kuin -hyökkäyskin sekä sijoittuminen kentälle pelikavereiden kanssa.

Vaikka silmämääräisesti kausi oli monella tapaa toisinto edellisestä, raapaisu pintaa syvemmälle paljastaa paljon uutta ja paljon hyvää. Pelien taso on parantunut huomattavasti ja voitotkin ovat lisääntyneet.

Ikäluokka osallistui syksyllä vain 94-tyttöjen

3. divisioonaan. Kun ryhmään saatiin kevääksi lisää pelaajia, 94-tytöt jatkoivat kolmosen parhaimmistossa yhdessä kokeneimpien 95-tyttöjen kanssa, ja 95-tytöt hyppäsivät oman ikäluokkansa nelostasolta suoraan 2. divisioonaan.

PuHu-turnauksen Fun-sarjasta saatiin kuudennen ja viimeisen sijan lisäksi paljon hauskoja muistoja sekä rutkasti parantunutta joukkuehenkeä.

Turnausmenestyksestä (tai sen puutteesta) huolimatta voitti joukkue noin puolet otteluitaan. Koko kauden koriero jäi plussalle, Sykin koostuessa sarjojensa aggressiivisimmista ja

halukkaimmista korintekijöistä. Kausi kruunautuu JBT-turnauksessa Suomen Turussa.

Ensi kauden suunnitelmat ovat vielä avoimina, mutta tämä legendaarinen kokoonpano jakaantuu ainakin vuodeksi kahtia 94-syntyneiden siirtyessä tähtäämään kohti korkeampia tavoitteita ja koreja ja ysivitosten tavoittellessa mini-korimittelöiden kovinta aatelia.

Ennen kauden loppumista on luvassa vielä monta mukavaa ja hauskaa hetkeä koripallon parissa oman joukkueen kanssa ja varmasti useita sen jälkeenkin. Kiitokset kaikille Toille, jotka olitte mukana niistä nauttimassa ja niitä toteuttamassa.

Palkitut pelaajat:

Venla Salomaa - Uskomaton heittäjä
Siiri Wasenius - Lahjakas, mutta ahkera

T-96

Uusi ja innokas T-96-joukkue koostui syksyllä 11:sta pelaajasta ja kolmesta valmentajasta. Sarjapelit 2-divarissa olivat hiukan haastavia kokeneempia joukkueita vastaan, joten matsit päättyivät meidän häviöömme. Syyskaudella treeneissä annettu panos ja harkka-aktiivisuus olivat kiitettäviä.

Keväällä siirryimme 3-divariin, ja saimme taaisempia otteluita aikaiseksi. Vaikka kaksi työstä lopetti, niin häätä ei ollut tämän näköinen: joukkueemme vahvistui kevään mittaan viidellä todella tärkeällä ja kehityskelpoisella pelaajalla.

Viereinen sivu:

Ylärivissä vasemmalta: Sabrina Benemla, Ronja Dorairaju, Emma Kouhi, Olivia Kontiainen, Marianna Kesseli, Venla Salomaa, Siiri Wasenius, Lotta Wallinmaa, valmentaja Sakari Pelkonen
Alarivissä vasemmalta: Tuija Hytönen, Vilma Väyrynen, Miina Lapila, Claudia Cantelli, Maria Toikkanen, Amanda Kumpulainen, Sanni Visakko
Kuvasta puuttuvat: Kati Ojala, Anastasia Lowe, Aino Suihko, valmentaja Vilja Sipilä

Ylärivissä vasemmalta: Rebecca Ferreira, Iida Oksanen, Hanna Havastila, Suvi Jutila, Selina Salmenlinna, valmentaja Vilja Ahté
Keskellä vasemmalta: valmentaja Salla Autio, Sonja Hänninen, Julia Lang, Piivi Siilfvenius, Johanna Talsi, Aini Pulkonen
Alarivissä vasemmalta: Rosa Horsma, Nelli Hönö
Kuvasta puuttuvat: valmentaja Riikka Niskanen, Siiri Kahr

Helmikuussa osallistuimme PuHu-turnaukseen, josta saimme tärkeää kokemusta! Keväällä myös harkoissa keskittyminen parani, ja niissä käyminen lisääntyi. Tämä tietysti näkyi kehityksenä.

Harkoissa on ollut hyvä ilmapiiri, ja niin pelaajilla kuin valmentajilla on ollut treeneissä hauskaa.

Valmentajat kiittävät kuluneesta vuodesta ja suuntavat katseensa ensi kauteen.

Palkitut pelaajat:

Julia Lang - luottopelaaja
Sonja Hänninen - pippurinen taistelija

SENIORS

Seniors teki paluun ikisuudelta tuntuneen tauon jälkeen Miesten II-divisioonaan. Alkukausi lähti kuitenkin hieman kankeasti käyntiin kovien vastustajien ja pelaajien poissaolojen vuoksi. Tilanne kuitenkin korjattiin Helsingin Jäähallissa, jossa Seniors otti upean voiton KaHesta.

Tästä alkoikin Senioreiden nousu kohti sarjakärkeä. Vaikka nousu loppujen lopuksi jäikin

lyhyeksi, syyskauden päätteeksi sijoitus oli karsintarajan yläpuolella.

Kevätkauden alussa joukkue koki useamman niukan tappion ja karsinnat rupesivat taas hämmöttämään.

Vaikka joukkue onnistui kääntämään muutama tärkeä ottelun edukseen, voittoja ei tullut aivan tarpeeksi. Ensi kauden sarjapaikka piti varmistaa karsintojen kautta.

Niissä tuli heti takaisku, kun joukkue hävisi ensimmäisen ottelunsa reilusti. Toiseen koitokseen lähdeittäessä tilanne oli se, että peli oli voitettava vähintään 14 pisteellä, mikäli Seniors

halutaan nähdä myös kaudella 2006-07 miesten II-divisioonassa.

Seniors voitti lopulta ottelun 18 pisteellä ja takasi itselleen vielä yhden jatko-ottelun. Se voitettiin jatkoajalla, ja näin sarjapaikka varmistui.

Palkitut pelaajat:

Panu Haapaniemi
Mikko Penttinen

Ylärivissä vasemmalta: Janne Ilman, Masa Kaminen, Panu Haapaniemi ja Peikosen veljekset Sakari ja Tuomas
Alarivissä vasemmalta: Erka Näsäkkälä, Maunu Anhava, Mikko "Pena" Penttinen, Lauri Arte ja Topias Riuttamäki
Kuvasta puuttuvat: Vesa Parviainen, Antti Niskanen ja Tuomas Hautamäki
Joukkueen kanssa treenasivat ja hengailivat ahkerasti myös Repa ja Foyle.

A-POJAT

A-pojat pelasivat kahdella sarjatasolla. Syksyllä tuli jopa 3.divarin voitto, jonka ansiosta meille tarjottiin paikkaa 2. divariin. Kietäydymme tarjouksesta kohteliaasti.

Keväällä ote oli hieman löysempi. Pelasimme

sekä 3.divaria ja 4. divaria, sijoittuen molemmissa sarjan keskipaikkeille.

Pelaaja määrä kasvoi vuoden aikana mukavasti. Parhaimmillaan meitä oli jo 16, mutta sitten eräät pojat päättivät kuitenkin keskittyä muihin harrastuksiin.

Viimeisimpiä tulokkaita olivat Jukka Mäenpää joukkueen ehkä eniten pidetty persoona vai mitä. Oikeastaan älä vastaa mitään tai "ole hiljaa Jukka". Unohtaa ei voi Ville Nurmista, meidän räppäriämme ja pelimiestä konsanaan,

eikä Markus "Make" Pulliaista, sisupussia vailla vertaa.

Tietenkään ei unohdeta muitakaan pelaajia. Tero Jyrhämä on armoton levarimies, Ritarin Juhani muurina kentällä. Karri ja Julle ovat vapaasti hengittävät vauhdin pitäjät. Iikan ja Krisken kikkakilpailut ovat omaa luokkaansa, ajatellaanpa vaikka ns. banaanisasia.

Ja sitten hiljaiset puurtajat Sam ja Tuomas tai taistelevat kaverukset Ari ja Pedu joilla ovat aina koiruudetkin mielessä.

Vaitelias Janne tuo rauhallisuutta kentälle. Visurin Juhollakin oli paikkansa joukkueessa, vaan eipä jaksanut roikkua mukana. Lisäksi kokeilemassa kävi sekalainen määrä kavereita jotka eivät sitten vakuuttaneet taidoillaan tai harjoitusaktiivisuudella.

Palkitut pelaajat:

Tuomas Arisalo – asenteeltaan tiukka jätkä
Iikka Juurinen – asenteeltaan tiukka jätkä
hänkin

Ylärivissä vasemmalta: Tero Jyrhämä, Jukka Mäenpää, Juhani Ritari
Alarivissä vasemmalta: Ari Päivärinta, Iikka Juurinen, Julius Autio, Petteri Mikkonen

B-POJAT

B-Poikien kausi alkoi jo kesällä joukkueen valmistautuessa syksyn SM-sarjakarsintoihin. Loppukesästä joukkue pelasi läjän harjoituspelejä ja osallistui turnauksiin kohtuullisen hyvällä menestyksellä.

Kun joukkue vielä rankattiin ikäluokkansa 10. parhaaksi koko Suomessa, SM-sarjapaikka

rupesi tuntumaan yhtä varmalta kuin Hyvösen viikset (toimituksen välihuomautus – käytetty vertaus on lähellä varmuuden absoluuttista huippua, katsokaapa vaikka 15 vuoden takaista Sykki-julkaisua, onko Hyvösellä siinä viikset, no on tietysti, ja hienot).

Karsinnat kuitenkin paljastivat totuuden. Ne joukkueet, joita oli löylytetty menen tullen aikaisemmissa otteluissa, olivatkin todella pahoja vastuksia. Joukkueet, joita vastaan oli pelattu tiukkoja pelejä, olivat selkeästi parempia varsinkin henkisellä puolella. SM-sarjapaikka jäi tällä kertaa haaveeksi, mutta toivottavasti kar-

sinnoista oli edes jotain hyötyä.

Kausi menikin sitten enemmän tai vähemmän pelailun puolelle. Kokemusta ja kovuutta haettiin jopa A-poikien sarjoista, mutta heikolla menestyksellä. Lahden pääsiäisturnauksesta käytiin hakemassa hopeamitalit vaikka kultakin olisi ollut tarjolla.

Heikoista pelillistä esityksistä huolimatta fakta on kuitenkin se, että joukkueella on vielä loistava tulevaisuus edessään, jos pelaajat vain ovat valmiita tekemään töitä sen eteen.

Jos palaset lokahtavat kohdilleen, parin vuoden päästä voidaan - yli kymmenen vuoden tauon jälkeen - nähdä Sykin A-pojat pelaamassa maineesta ja mammonasta.

Palkitut pelaajat:

Juhana Konttinen - Hullut skilssit
Mikko Hänninen - Comeback Player of the Year

Ylärivissä vasemmalta:
valmentaja Tuomas Pelkonen, Lauri Niskanen, Ville Riikonen, Kasper Eerola, Elias Jääskinen, Juhana Konttinen, Joonas Liukkonen, valmentaja Janne Ilman
Alarivissä vasemmalta: Nicholas Minogue, Tuomo Laine, Timi Kohonen, Mikko Hänninen, Keivan Khademi, Riku Niemi
Kuvasta puuttuvat: Roope Lindroos, Atro Andersson, Juhana Konttinen

C-POJAT 92

Kausi 2005 - 2006 alkoi valmentajanvaihdoksilla ryhmän jo pitkäaikaisen luotsin Jussi "Jude" Laineen siirtyessä valtion kunniakkaaseen palvelukseen Santahaminan sotilassaarelle.

Olimme kuitenkin vahvempia kuin koskaan

saadessamme joukkoomme mukaan jo 93:ssa mainetta niittäneen Aleksin "Aki" Keijosen ja 88-pojissa korinalustaa ja suihkuhuonetoimintaa dominoineen Iikka "Ipsi" Juurisen. Vielä vahvistaessamme joukkoamme muutamalla uudella, mutta sitäkin innokkaammalla harjoittelukoneella, oli joukkomme valmis koitoksiin.

Syyskausi lähti käyntiin hioessamme fyysistä kuntoamme, koripallollisia taitojamme ja jo suuren maineen saaneita sosiaalisia kykyjämme.

Pelejäkin pelattiin, mutta kuka niitä laskee... Selvästi joukkueessa rupesi heräämään tekemisen meininki ja treeneihin tultiin oikeasti harjoittelemaan.

Kun kinkut olivat sulaneet, pääsimme taas taikomaan jo ah, niin tuttua II-divisioonaa. Pelit tulivat ja menivät, tärkeintä on että pojat selvästi kehittivät yksilöinä, mutta mikä tärkeintä joukkueena.

Keväällä päätimme päästää pojat viimein irti, paljastaa Haagan hornankattilan tarkoin varjellun salaisuuden Lahden Easter-turnauksessa. Pojat kiittivät ja kumarsivat. Niin, ja näyttivät osaavansa voittaa pelaamalla hyvin, ja hyvän maun rajoissa myös nöyryyttivät vastustajia.

Kesään lähdetään siis hyvin mielin, pallo kainalossa ja jo vanhaan tuttuun tapaan jäätelö poskessa. Pojille kesäistä harjoitteluintoa, hyviä rantasäitä ja ISOT kiitokset hienosta kaudesta!

Palkitut pelaajat:

Mert Sola – makes it or brakes it

Tim Karlsson – riistää useammin kuin pomputtaa (ja pomputtaa paljon)

Ylärivissä vasemmalta:

valmentaja Aleksin Keijonen, Antto Oksanen, Niklas Kallava, Mert Sola, Matti Karjalainen, valmentaja Iikka Juurinen

Alarivissä vasemmalta: Julius Eerola, Stefan Karlsson, Tomas Järvinen, Jere Antola, Tim Karlsson, Robert Siivola

C-POJAT 93/94

Syyskausi toi muutosten tuulia niin pelaajille kuin valmentajillekin. Pelaajat pelasivat ensimmäisen kautensa korkeampiin koreihin isommalla pallolla, ja valmentajat aloittivat ensimmäiset opiskeluvuotensa Isonnevantie

kahdeksan ulkopuolella.

Viime kaudesta vakiintunut pelaajajärjelmä aloitti innokkaasti treeneissä käymisen. Valmentajat päättivät, että joukkue lähtee kokeilemaan siipiään kakkosdivarissa. Seitsemästä ottelusta saatu yksi voitto ei kerro koko totuutta joukkueen tasosta, koska suuri osa tasaisista otteluista hävittiin 5-10 pisteellä.

Pelaajat olivat hyvin vastaan korkeamman korin ja isomman pallon oltaen huomioon sen,

että puolen joukkueen kuuluisi vieläkin pelata pienen koriin.

Kehityskaari on ollut koko kauden hyvä johdun hyvästä läsnäoloprosentista. Alkuvuotia painanut pelaajajärjelmä on siis historiaa.

Kevätkauden alkuun tapahtui muutos valmentajakokoonpanossa Jumpan siirtyessä Ilosaaren valtionhotelliin.

Kevät alkoi kolmosdivarissa syksyn heikkokorin voittoprosentin takia. Viimeiset neljä kuukautta ovat antaneet valmentajille aihetta hymyyn, pelaajien väläytellessä osaamistaan.

Pojat ovat hävinneet pelaamisestaan otteluista vain kahdesti, ja silloinkin pelaajajärjelmä oltua vajaa. Sanalla sanottuna valmentajat ovat olleet tyytyväisiä pelaajien kehitykseen.

Kevään ollessa parhaimmillaan ja katukorin alkaessa onkin hyvä muistuttaa, että kehittyminen tapahtuu vain ja ainoastaan harjoittelun tuloksena, eli jättäkää pleikkarit kesäksi tv:n viereen ja lähtekää nauttimaan auringosta ja koriksesta!!

Kiitokset kaikille pelaajille, pojolle ja vanhemmille pirteästä kaudesta.

Palkitut pelaajat:

Robert Siivola –" MVP eli joukkueen arvokkain pelaaja"

Markus Suihkonen –" Kehittynein pelaaja"

Ylärivissä vasemmalta: valmentaja Alekski Keijonen, Jussi Ekola, Markus Suihkonen, Pauli Putkonen, Robert Siivola, Vertti Huttunen

Alarivissä vasemmalta: valmentaja Julius Autio, Tim Karlsson, Lari Jyrhämä, Emre Sola, Otso Mäkelä
Kuvasta puuttuvat: Tomas Falenius, Tomi Tikanoja, Nino Törnqvist, Jesse Leino, Vertti Niemi, valmentaja Antti Niskanen, valmentaja Atro Andersson

Kauden alussa syyskuussa saatiin mukaan uusia pelaajia kesän aikana lopettaneiden tilalle. Talven aikana pelaajien lukumäärä vaihteli, vakiintuen 15:een.

Tavoitteena oli jatkaa perustaitojen harjoittelua ja syventyä myös enemmän pelaamiseen pienpelien muodossa. Treenaaminen pyrittiin pitämään mahdollisimman monipuolisena. Harjoituksia oli kahdesti viikossa. Lisäksi vedettiin ennen treenejä kuntopiiri.

Suurin työ kauden aikana on ollut hyvän harjoitteluilmapiirin luomisessa, missä ei onnistuttu aivan tavoitellusti. Asiaa on yritetty ratkaista eri tavoin. Valmentajakin on katsonut peiliin.

Ilmapiirin pitää olla hyvä, jotta oppimista ja kehittymistä tapahtuisi. Valitettavasti näin ei ole aina ollut. Aktiivisuus on kyllä hyvää, mutta sääntöjen noudattamisessa ja keskittymisessä koripallon harjoitteluun on ollut parantamisen varaa.

Oli hienoa huomata, kuinka kiinnostuneita ja aktiivisia vanhemmat olivat asian ratkaisemisen ja kehittämisen suhteen.

Hyvä pohja tälle luotiin jo alkusyksystä, vanhempien kanssa käydyssä Nuoren Suomen pelisääntökeskustelussa. Siinä käytiin läpi mm. joukkueen harjoittelua, sääntöjä yms. asioita.

Keskustelu ja kauden aikana pidetty vanhempien kokous osoittautui erittäin tarpeelliseksi. Jatkossa vastaavanlaisia pelisääntökeskusteluita on hyvä pitää kauden aikana useampi, miksei myös koko seuran mittakaavassa.

Positiivisia asioita on kauteen myös mahtunut. Hyviäkin harjoituksia pidettiin, joten henkilökohtaisissa taidoissa tapahtui kehitystä. Taitojen vakiinnuttamiseen tarvitaan kuitenkin vielä paljon harjoitusta.

Peleissä on ollut intoa ja yritystä ollut, ja aina välillä on näyttänyt mukavalta. Niissä on ollut sekä joukkuepeleitä että hyviä yksilösuorituksia. Vanhemmat ovat olleet hienosti mukana peleissä. Etenkin vieraspeleissä vanhempia on ollut runsaasti paikalla.

Ylärivissä vasemmalta:

valmentaja Markus Hopiavaara, Onni Sorsa, Thomas Westerholm, Antti Lankinen, Totti Tyynilä, valmentaja Ari Päivärinta, valmentaja Joonas Liukkonen

Keskellä vasemmalta: Pyy Savilahti, Simo Liesto, Henrik El-Khoury, Robin Lum, Julius Kiilava, Tatu Korhonen

Alarivissä vasemmalta: Mikael Ketola, Teo Boman

Pelasimme koko kauden III-divisioonassa. Syyskaudella pelit menivät tosi hyvin, kevät-puolella ei aivan yhtä hyvin. Kevätpuolella koettiin pieni aallonpohja useamman pelaajan loukkaannuttua.

Tämä tosin antoi muille mahdollisuuden ottaa enemmän vastuuta ja ratkaisuja. Sitä kautta tapahtui tärkeää oppimista. Viimeiseen peliin saatiin jo lähes kaikki pelaajat mukaan ja sitä myöden hyvä taistelu. Kausi päätettiinkin voitokkaasti.

Potentiaalia näissä pojissa kyllä on, mutta miten se saadaan esiin. Siinä on mukavasti haastetta ensi kaudelle. Toiveena on, että joukkue pystyisi silloin harjoittelemaan hyvin ja tunnollisesti läpi kauden.

Palkitut pelaajat:

Mikael Ketola - loistava asenne, kova tahto ja halu kehittyä, esimerkillinen harjoittelija
Teo Boman - harjoittelussa tapahtunut loistava kehittyminen, aktiivisuus

Takana valmentajat Valtteri Vartiainen, Tomas Luomanmäki ja Lauri Niskanen
Keskellä vasemmalta Adiel Lindroos, Niko Setälä, Chrysostom Chukwuma, Jonis-Ryan Ojanperä, Mikko Liuksiala, Rony Kivistö, Eero Mellanen, Leevi Holopainen, Tapani Lehtonen ja Ilmari Toikkanen Alhaalla vasemmalta Mikko Visakko, Alfred Andersson, Otso Hao, Kare Visuri, Roy Hinkkanen, Pyry Hinkkanen, Niilo Salo, Timo Koistinen ja Jonne Haatanen

P-96

Sykki ry:n vuonna 1996 syntyneille pojille tarkoitettu joukkue aloitti toimintansa elokuussa 2005. Joukkueemme ensimmäisissä harjoituksissa juoksi 20 innokasta koripalloilijanalkua ja kolme vähintään yhtä innostunutta valmentaja-

jaa.

Valmentajien ahkera pelaajienetsintä tuotti hyvin tulosta, ja miltei kaikki avausharkoissa olleet pelaajat ovat edelleen joukkueessa mukana.

Koko kauden ajan olemme harjoitelleet koripallon perusasioita tiukkaan tahtiin, unohtamatta kuitenkaan hyvää ja iloista meininkiä. Harjoituksissa on nähty paljon vauhtia ja vaarallisia tilanteita, ja käytännössä aina lähes 15 pelaajaa.

Syksyllä pelasimme mikro-pojien 2.divisi-

oonassa, jossa joukkue saavutti hienosti neljä voittoa ja kaksi kirvelevää tappiota. Pelaajien suuren lukumäärän takia pelaikaa siunaanui melko vähän kaikille. Pojat ottivat siitä kuitenkin kaiken irti ja saivat kokea lukuisia onnistumisen hetkiä.

Kevätkaudelle joukkueemme jakaantui sarjapelejä varten kahteen joukkueeseen: Sykki Green ja Sykki White. Jako pyrittiin tekemään tasaisesti, sillä kummatkin joukkueet pelasivat 2. divisioonassa.

Kumpikin joukkue taisteli kiivaasti joka ottelun voitosta, ja saavutimme hyvää jälkeä. Kuvavaa joukkueemme tasolle oli se, että pystyimme voittamaan kaikki sarjavastuksemme jossain vaiheessa kautta.

Tärkeintä kuitenkin on, että kaikki pojat saivat otteluissa riittävästi pelaikaa.

Kauden kohokohtana joukkue osallistui ensimmäiseen turnaukseensa huhtikuussa, Lahden Easter Tournamentiin. Pelasimme turnauksessa kokonaisuudessaan tasokasta koripalloa, ja saalistimme hienosti hopeamitalit kaulaamme. Finaalin hävisimme harmittavasti virolaiselle KK Pärnulle.

Lahdessa pojat pääsivät tutustumaan koripallon lisäksi mm. laserammunnan, mäkihypyn ja McDonald'sin ihmeelliseen maailmaan.

Joukkueessa (kuin myös muissa Sykin joukkueissa) oli koko turnauksen ajan loistava henki päällä, ja kaikille osallistuneille jäi varmasti hienoja muistoja Easter Tournamentista. Ensimmäisestä turnauksesta myös ensimmäiset mitalit - siinäpä vasta saavutus!

Upeista voitoista huolimatta, valmentajat ovat olleet erityisen ylpeitä nähdessään kaikkien pelaajien kehittyvän valtavasti, koripalloilijoina ja ihmisinä. Pojat ovat ottaneet oppia virheistään,

ja tehneet kaikki asiat kerta kerralta paremmin.

Joukkueemme taistelee jokaisessa tilanteessa, olimme sitten hyökkäyksessä tai puolustuksessa - johtoasemassa tai häviöllä. Sykin 96-pojat ovatkin herättäneet positiivista huomiota seurassa ja sen ulkopuolella, eikä turhaan. Joukkueessa piilee paljon potentiaalia, ja monta lahjakasta yksilöä.

Aina riittää kuitenkin parannettavaa, ja ensi kaudella jatketaan uusilla kujeilla, samalla vanhalla Sykki-hengellä höystettynä. Elokuussa joukkuetta odottaa mahdollisesti Espoon EHBT-turnaus, kolme harkkavuoroa viikossa ja kenties 1. divisioonan osallistuminen.

Ison kiitoksen ansaitsevat pelaajien vanhemmat, jotka ovat jaksaneet kyyditä poikiaan treeneihin, ja ovat olleet mukana kannustamassa joukkuetta huikeisiin pelisuorituksiin. Jatketaan samalla linjalla myös ensi kaudella!

Valmentajilla on ollut suuri ilo ja kunnia valmentaa ja ohjata näitä 19:tä nuorta miestä. Sama valmennus jatkaa myös ensi kaudella, vaikka Valtteri lähteekin kesällä armeijan "harmaisiin". Joukkueemme harjoittelee toukokuun loppuun saakka, jonka jälkeen on aika toivottaa kaikille hyvää kesälomaa. Viimeistään elokuussa nähdään jälleen!

Palkitut pelaajat:

Kare Visuri – kiltti ja tunnollinen harjoittelija
Mikko Liuksiala – iloinen korintekijä
Eero Mellanen – kesken kauden mukaan tullut pirteä vahvistus

KORISKOULUT

Uusi kausi toi tullessaan niin lukuisia uusia pelaajia kuin valmentajakin koriskoulun toimintaan. Jo aikaisemmin koriskoulussa palloilleet ottivat uudet tulokkaat innokkaasti vastaan ja yhdessä suunnattiin katseet kohti tulevaa kautta ja sen mukanaan tuomia vauhdikkaita treenejä ja iloisia tapahtumia.

Viime vuoden tapaan koriskouluja oli yhteensä kolme, joista jokainen harjoitteli kerran viikossa omalla koulullaan. Harjoituspaikkoina olivat jo viime kaudelta tutut koulut Haaga, Pikku-Huopalahti ja Pohjois-Haaga.

Ideana oli, että viikon aikana sai käydä oman

innostuksen mukaan vaikka kaikissa kolmissa treeneissä jo opittuja taitoja hiomassa ja uusia oppimassa.

Kauden aikana koriskoulussa on käynyt hieman reilut 30 iloista ja energistä pelaajaa kasvattamassa koripallollista tietämystään ja nauttimassa yhdessä liikkumisesta. Treeneissä on ihmetelty ja kokeiltu erilaisia tapoja syöttää, tutkittu, miten monella tavalla sitä koripalloa voidaan kuljettaa ja tarkkailtu, miten ja mistä pallo saadaan koriin.

Tutuiksi ovat tulleet myös erilaiset leikit, kuten maa-meri-laiva, polttopallo ja kaikenlaiset hipat sekä pallojen kanssa että ilman. Iloista mieltä ja yrittämistä ei ole treeneistä puuttunut ja välillä innostusta on ollut jopa niinkin paljon, että valmentajan ohjeet ja piiliin puhallukset ovat tahtoneet hieman unohtua.

Se on kuitenkin ihan ymmärrettävää pitkän koulupäivän jälkeen. On hyvä osata purkaa välillä ylimääräistä energiaa pois.

Pelaajat ovat päässeet näyttämään oppimiaan taitojaan koriskoulujen turnauksissa, joita järjestettiin kevään aikana kaksi. Korkeatasoista koripalloa tarjonneet ottelut näyttivät, että pienet pelaajanalkumme hallitsevat koripallon perustaidot mallikkaasti.

Kentällä näkyi suorituksia, joita valmentajat jäivät suu auki ihmettelemään ja jotka varmasti vakuuttivat kentän laidalla kannustaneen yleisön. Peli-intoakin riitti välillä niinkin paljon, että peliminuutit tahtoivat loppua kesken, kun kukaan ei olisi malttanut istua vaihdossa.

Kohta pelaajat (ja valmentajat) pääsevät hyvin ansaitulle kesälomalle nauttimaan kesäherkuista ja auringonpaisteesta. Valmentajat haluavat

kiittää pelaajia ja vanhempia kuluneesta kaudesta ja toivottaa mukavaa lomaa. Jäämme innolla odottamaan seuraavaa koriskouluvuotta ja sen mukanaan tuomia haasteita.

Palkitut pelaajat - erityisen innokkaasta ja aurinkoisesta asenteesta:

Haaga: Hilma Tarvonen

Pikku-Huopalahti: Marika Eskola, Helena Lampinen

Pohjois-Haaga: Jenni Nummela ja Pauli Suuraho

VANHEMPIEN HARRASTEKORIS

Tuossa jo pääsitte ilahduttavasti lukemaan, kuinka usean Sykin junnujoukkueen valmentajat kehuivat aiheesta pelaajiensa harjoitteluintoa. Mutta arvatkaapa, mistä löytää oikein totaalista innokkuutta? No vanhempien harrastekorisivuorolta, tietty.

Ei semmoista myrskyä, lumimyräkkää tai pakasta ole vielä nähtykään, mikä estäisi porukan kokoontumasta joka perjantai-ilta Pitäjänmäkeen seuran omalle lepakkovuorolle.

Sykkiriehassa vanhempien joukkue osallistui yleiseen sarjaan ja teki ainakin yhden korin. Porukan paras jutunkertoja rupesi kertomaan stooria kovalla äänellä kesken pelin. Vastustajat retkahivat kuuntelemaan, ja yksi "oldies but

Ylärivissä vasemmalta: Heidi, Ilkka, Lasse, Tapsa
Alarivissä vasemmalta: Mari, Outi, Tiina, Sakke
Kuvasta puuttuvat: Olli, Heini, Ipo, Raija

goldies" -joukkion jäsenistä livahti nostamaan pallon onnistuneesti koriin.

Pistikö karehtimaan hymyn suupieliin? Odotakaas vaan, ei tässä tarvita kuin parikymmentä vuotta, niin useimmat teistä arvoisista lukijoista olette ihan samassa jamassa. Toivottavasti muuten tulette silloin vanhempien vuorolle mukaan. Me olemme siellä varmasti.

Ollaan vaan vähän rukattu sääntöjä, ja silloin porukkaa tituleerataan ISOvanhempien ja vanhempien harrastekorikseksi.

Treenit alkavat yleensä tervehdyksen vaihdolla, jonka jälkeen otetaan pienet lämpimät. Sitten vain loksautetaan tekonivelet ja omat mutta kuluneet sellaiset "game" -asentoon, ja peli pääsee alkamaan.

Alussa vähän varotaan loukkaamasta vastustajan psyykettä liian hienolla sommitelmilla ja koreilla. Niitä säästetään tärkeisiin paikkoihin.

Rajjalta alun säästöliekki käy luonnostaan. Hänen ranteensa öljyntyminen vaatii semmoisen about puolen tunnin virittelyä. Mutta entäs sen jälkeen! On kuin luonnonvoimat alkaisivat jyllätä.

Heidi on toinen, jonka heittoa kannattaa vähän varoa. Hän nimittäin antaa vastustajan ensin juosta itsensä läikähdysiin, ja vasta sitten upottaa hienolla kaarella.

Heidin mies Sakke on muuten tyytyväinen siitä erikoissäännöstä, ettei vaimolta saa riistää palloa. Jos sitä ei olisi, kaikki muistaisivat, kuinka rouva pyöritteli päälle karkaavan ukon pyöräsiin. Näppärän sääntökokeilun ansiosta miehen ylpeys saadaan säilymään.

Tapsalla vaan vauhti kiihtyy, vaikka vuosia kertyy plakkariin. Kuinka nopea on nopea? Hänen ansiostaan meillä on asiasta aika hyvä käsitys. Ilkalla heitto tarkentuu jatkuvasti. Entisestä korin-

alusjyrästä on vuosien varrella tullut jo melkein-pä höyhenmäisesti askeltava lähes-ikiliikkuja.

Tuuteli menee väkkäränä ja vauhdilla molempiin suuntiin ja Ollin hermot pitävät ihmeellisesti, vaikka useimpien meidän muiden kuviot ovat jostain aivan muualta kuin koripallon oppikirjoista. Outi iskeytyy takavasemmalta vastustajan korille, nappaa levyrin ja nostaa helpponäköiset pisteet, melkein joka kerta.

Ipo taas on herrasmies viimeisen päälle: kysyy aina luvan, ennen kuin aloittaa heittopelin. Me kutsumme hänen kaartaan ruoskaksi, ja melkein aina sille onkin tarvetta. Ipon pelipaidassa on hänen oma kuvansa 16-vuotiaana. Mitä tapahtuukaan, jos mies jatkossakin komistuu samaa tahtia!

On siellä pelannut muitakin. Lasse on tullut aina paikalle, jos ei samaan aikaan ole joutunut istumaan jossain ikävässä kokouksessa tms. Heini on melko usein mukana, ja silloin pelin rytmi kiihtyy luonnostaan.

Tavallaan koko homman juju kiteytyy joskus kivikauden jälkeisellä aikakaudella mestikkää jauhaneisiin Mariin ja Tiinaan. He eivät jää oikeastaan koskaan pois, ja toteavat, että viikonloppu ei ole kunnollinen, ellei sitä ole aloittanut vanhempien koriksella.

Erikoismaininnat:

Ipo Pajunen – mestaruussarjataso tuuletukset
Raija Koskinen – yksi Länsi-Helsingin tyyliikkäimistä lay upeista, keksi meille sloganin "kaikki huilaa -periaate"

Edellisten lisäksi Sykissä pelasi kuluneella kaudella kolme joukkuetta, joiden pelaajat olivat liian ujoja valokuvaan.

SYKKI TUMMAT

Tämä naisten joukkue tahkosi eteläisen alueen 4. divisioonaa. Niukka kahden pisteen tappio sysäsi joukkueen alempaan loppusarjaan, mikä sitten hoidettiin tyylikkäästi kotiin.

SYKKI HUNKS

Hunks perustettiin syksyllä 2005, ja pelit kutosdivarissa pääsivät alkamaan. Ensimmäiset viisi ottelua menivät mallikkaasti, mutta sen jälkeen tuli pieni notkahdus jonka seurauksena keväällä palloiltiin ilman paineita vitoseen noususta.

Tästä on kuitenkin hyvä lähteä seuraavaan kauteen, jolloin tavoitteena jatkuvan peli-ilon lisäksi on kutosdivarin herruus ja mahdollinen sarjanousu.

Hunks palkitsee kaudelta 05-06 seuraavat pelaajat:

Akseli Hämäläinen - Hunksin katkeamaton selkäranka

Kim Salmirinne - Verraton vitsinieikka

SYKKI-71

S-71 pelasi miesten 5-divarissa pääosin voitokkaasti saavuttaen kolmannen sijan, joka on selvä parannus edellisestä kaudesta.

Joukkueen perusrungon muodostivat: Timo Hyvönen, Ilkka Lariola, Alekski Neuvonen, Sampo Pajari, Lasse Saarinen, Alekski Seppä, Samuli Seitsamo ja Janne Stude.

Muiden panos jäi kauden aikana varsin vähäiseksi, joten tiukka training camp on käynnissä joukkueen aktiivijäsenten määrän kasvattamiseksi.

HALLITUS

Maaret "Masi" Purto, puheenjohtaja

Meneillään on neljäs kausi Sykin hallituksen puheenjohtajana. Tärkein koripallomeriittini on olla kahden koripalloilevan nuoren äiti (ja neljän tati).

En ole mikään järjestöhai, vaan ajautunut näihin hommiin pikkuhiljaa. Opiskeluaikana toinen kotini oli KY, ja nykyään se on SYK:n liikuntasali.

Seuraan mielelläni kaikkien Sykin joukkueiden pelejä ja tunnen useimmat pelaajat nimeltä. Olen poikkeava myös siinä suhteessa, että

**Verkonrakennusratkaisuja
asiakkaidemme tarpeisiin
– Suomessa ja muualla
maailmassa.**

ENSTO SEKKO OY, PL 51, 06101 PORVOO. PUH: 020 476 21, FAX: 020 4276 2770,
UTILITY.NETWORKS@ENSTO.COM, WWW.ENSTO.COM

toimin ihan vapaaehtoisesti toimitsijana silloin kun tarvitaan.

On hienoa nähdä lasten kasvavan, ja yksilöiden ja joukkueiden kehittyvän.

Sakari Nurmela, varapuheenjohtaja

Taitaa olla jo kolmas vuosi seuran vara-pj:nä. Viime aikoina olen keskittynyt Sykki -julkaisun synnyttämiseen sekä siviilitaustastani johtuen palautetutkimuksen toteuttamiseen.

Käyttämäni polvituen takia minua kutsutaan joskus Saranaksi. Sykin vanhempien vuorolla olen todennut, että vain esitykseni pelikentällä voittavat tukeni kankeuden ja hyödyttömyyden.

Lempiharrastukseni on piipahtaa lauantaitsin Sykille juomaan pari kuppia puhvetin kuuluisaa ja koripalloliitossakin tunnettua gourmet -kahvia ja tsekata samalla pari - kolme matsia.

Kai Ritvala, sihteeri

"Olen 40+ ikäinen lakimies ja aloittanut hallituksen sihteerinä tänä keväänä. Kaverit kutsuvat minua Kaitsuksi.

Korista pelasin junnuna ToPo:ssa. Treenejä oli 1 tunti viikossa. Tuolloin vain parhaat pelasivat ja vaihtopenkki tulikin tutuksi matseissa.

Sen jälkeen siirryin kestävyysjuoksuun, mikä sopi paremmin vartalolleni. Voitin monta piirin ja oppikoulujen mestaruutta. SM kisoissa paras sijoitukseni oli 7. A-poikien 3.000 metrillä.

Korista olen pelaillut uudelleen 70-luvun lopulta joka sunnuntai MYK:llä vanhojen kavereiden kanssa. Sykin toimintaan tulin mukaan n. 4 vuotta sitten, kun tyttöni aloittivat koriksen.

Vaikka olenkin vanha topolainen ja munkkalainen, on Sykissä mielestäni hyvä ja terve meininki. Nykyään jopa kannatan Sykkiä sen pelatessa ToPo:a vastaan."

Raija Koskinen, rahastonhoitaja

Olen seuran hallituksen jäsen ja lempeällä tavalla tiukka rahastonhoitaja.

Tyttäreni Juulia pelaa koripalloa seurassa. Olen sen myötä ajautunut vapaaehtoistehtäviin ja ylennyt kassanvarlijäksi.

Lisäksi pelaan perjantaisin vanhempien korista ja meillä kaikilla on aina niin mukavaa.

Markus Hopiavaara

Ikää 35 vuotta. Valmennuspäällikkönä ensimmäistä vuotta, joten ihan uusi rooli seurassa. Valmentajana idealisti ja uuden kehittäjä, joka uskoo vakaasti lasten liikunnan monipuolisiin mahdollisuuksiin. Jatkuva opiskelija ja halua on olla kokoajan ajan hermolla koripalloasioissa ja lasten liikunnan asioista. Siitä todisteena valmistunut Vierumäeltä lasten liikunnan ammattitutkinnolta v.2006.

Timo Hyvönen

Mukana seuran toiminnassa niin valmentajana, pelaajana kuin johtokunnan jäsenenä. Valtaosan vapaa-ajasta vie talvisin koripallo ja kesäisin golf.

Haluaisin saada seuran toiminnan takaisin tasolle, missä joka vuosi olisi vähintään yksi junnujen SM-sarjatason joukkue. Määrätietoisella pelaajien kehittämisellä tähän tulisi olla resursseja.

Mikko Penttinen

Imarrelluna kutsusta liityin hallituksen joukkoihin (engl. Government Troops) tänä keväänä. Hallituksen rookiena toimimisen lisäksi aloitan ensi syksynä kymmenennen kauteni Sykin lip-

pulaivajoukkueessa eli Seniorsissa, joka siis ensi kaudellakin pelaa tasolleen ja taidoilleen arvoisessa miesten eteläisen alueen kakkosdivisioonassa.

Koripallokentällä olen tulisieläinen taistelija ja kakkosdivisioonan all-trashtalk first-team pelaaja. Toinen saavutus tällä kaudella oli valinta all-lockerroom first-teamiin.

Pelityylini saattaa ensivilkaisulla vaikuttaa hieman laiskalta, mutta lähemmin tarkasteltuna se on helppo todeta tappavan tehokkaaksi ja ennen kaikkea tyylikkääksi.

Mielestäni on ensiarvoisen tärkeää, että koriksen pelaaminen on hauskaa. Vaikeistakin hetkistä voi aina löytää jotain positiivista ja sen positiivisuuden avulla on paljon mukavampaa lähteä kääntämään tappiota voitoksi ja pahaa mieltä iloksi.

Tätä ajattelutapaa voi kokeilla myös elämän muilla osa-alueilla jos haluaa. Lempiharrastuksiani ovat kauneus, hyvä ruoka (Whaddup Doc?) ja Monopoli.

Erkki Päivärinta

Taas vuotta vanhempi ja viisaampi. Olen A-poikien joukkueiden johtaja sekä A2 poikien valmentaja. Viihdyn seuran hallituksen kokoonpanossa edelleen, toimin myös valmennuksen johtoryhmässä ja koripalloliiton eteläisen alueen hallituksessa varajäsenenä.

Katse on suunnattuna tulevaisuuteen ja nuoriin. Tulevaisuudessa vedän A-poikien harrasteryhmää, lisäksi olen P95 (jonka työnimi on muuten Hornets) vastuullinen vetäjä.

Uskon saumattomaan yhteistyöhön ja vas- tuun jakamiseen tasapuolisesti. Toivoisin että aikaa olisi vielä hieman enemmän että saisi kaikki asiat hoidettua.

Mottoni on "vihaan häviämistä huonommille joukkueille".

Tiina Sandberg

Yli kymmenen vuoden tauon jälkeen syntyi kestämaton kutina takaisin lajin pariin. Puoli vuotta kestin katsella lasten harjoituksia, sitten oli pakko päästä myös itse pelaamaan. Vanhempien perjantaikoriksesta oli helppo aloittaa.

Sykki on vanha rakas vastustaja, tuntui, että pääsen parhaiten sisälle jengiin monesta ovesta. Niinpä katselen nykyään sykkiläisyyttä myös hallituksen ja joukkueenjohtajan näkökulmasta. Kivaa on ja tutummaksi tulee koko ajan.

Hallituksessa hoidan osan ns. ulkoista tiedottamista ja syksystä lähtien luotsaan joukkueenjohtajien ryhmää, parhaan kykyni mukaan, kokeneempien neuvoja kuunnellen...

P96-joukkueenjohtajan tehtävät otin vastaan lennosta kesken kautta. Valmentajan harteille ei voinut jättää kaikkea, eikä muita vapaaehtoisia ilmaantunut. Hommat olen hoitanut rimaa hipoen, mutta onneksi vanhemmat ovat mukavia ja ymmärtäväisiä ja valmentajat hoitavat ison osan perustiedotuksesta.

JOUKKUEEN- JOHTAJAT

Ulla Huovinen, BT 91/92

Joukkue muuttaa muotoaan ja valmentajat vaihtuvat, mutta yksi on ja pysyy: olen ollut porukan joukkueenjohtaja jo vuodesta 2000.

Välillä on ollut työläämpää (kausi 2004-2005 kun tahkottiin kahta divaria) välillä helpompaa (ne alkuvuodet kun joukkueella oli kuljetusvastaava ja turnausvastaava erikseen), mutta aina kuitenkin palkitsevaa.

Tämän vuoden kohokohta oli pääsiäisenä, joukkue osallistui turnaukseen Tsekin Ostravassa.

Heidi Nurmeia, CT 93

Toimin tällä kaudella c-tyttöjen joukkueenjohtajana (tosin syksyllä olin vielä hetken myös b-tytöissä).Yhteistyö on Hopan (valmentaja Markus Hopiavaara) kanssa helppoa, ja joukkue kiva, vaikka pieni.

Muidenkin joukkueiden pelejä tulee usein katsottua lauantaisin ja sunnuntaisin.Seurasta on saanut paljon tuttuja ja jopa hyviä ystäviä. Vanhempien koriksen alkuperäisjäsenenä haluan taas kiittää seuraa, että mekin saamme pitää kuntoamme yllä!

Mari Visakko, T-94/(95)

2. kautta jojana ja kaikki on kokemuksen kautta jo paljon helpompaa. Tällä kaudella olen järjestellyt vain 94-sarjan pelit, kun saimme työt jaettu kahden jojon kesken. Ja vanhemmatkin ovat jo oppineet omat roolinsa toimitsija- ja kuljetustehvissä!

Omien lasten pelit ja turnaukset lisääntyvät ja sitä myötä omalle pelaamiselle jää entistä vähemmän aikaa. Käyn kuitenkin aktiivisesti Sykin vanhempien korisvuorolla ja pelaan harvakseltaan seniorisarjapelejä. Niistä viime kaudelta saavutuksena ikänaisten suomenmestaruus.

On kivaa puuhastella lasten harrastusten parissa ja on mukavaa tavata koristuttuja vuosien

takaa nyt vanhempina kentän laidalla. Koripalloilu näyttää periytyvän muissakin kuin meidän perheessä! 4 Kori -lehteä on kyllä liikaa.....

Terhi Punto-Niskanen, T96:

Toimin joukkueenjohtajana jo neljännessä joukkueessa. Tavoitteenani on saattaa homma hyvään alkuun ja luovuttaa se "oikealle" joukkueenjohtajalle eli jollekin vanhemmista.

Olen lisäksi neljän pelaajan, kolmen valmentajan ja yhden joukkueenjohtajan äiti ja vielä Sykin korisluolan peruskatsoja.

Jaakko Niskanen, Hunks

Tervehdys kaikille. Mikäli olet kuullut sykillä puhuttavan Jasusta tai Jaskasta, kyse on luultavasti ollut minusta.

Olen 21-vuotias opiskelija, jonka koristausta on varsin lyhyt. Pelasin yhden kauden Sykin A-junioreissa kolme vuotta sitten ja nyt Hunkseissa, mutta siinäpä se. Sen sijaan urheiluhistoriaani mahtuu runsain mitoin jääkiekkoa, golfia, fudista ja lacrossea.

Kotini sijaitsee aivan Sykin vieressä Kylänevantiellä, joten matka kotiotteluihin ei ole turhan pitkä.

Niin ja jos vielä jäit asiaa miettimään, olen kyllä Terhin poika.

Pekka Eerola, B-pojat

Syksyllä jännitti, kun mietti mitä haasteita mahdollinen SM-sarjaan pääsy tuo mukanaan jolle. No, asia ratkesi sillä, että karsiuduimme viimeisellä kierroksella ja haasteet jäivät siinä suhteessa kokematta.

Kahden eri divarin pelien järjestelyt ja turnausten soveltaminen kalenteriin ovat kuitenkin tarjonneet aivan tarpeeksi haasteita.

Menossa hyvä positiivinen kierre

Sykki-henki syntyy fiiliksestä ja vastuullisesta junioritoiminnasta

Sykki ry:n toiminta jatkuu hyväksi koetulla tyyliillä. Kolmessakymmenessä vuodessa seura on vähitellen muodostunut varteenotettava vaihtoehto pääkaupunkiseudun junioriseurojen joukossa. Paljon on jo saatu aikaan, mutta parhaat ajat ovat vielä edessä.

– Erityistä tässä kaudessa mun mielestäni on ollut positiivinen draivi. Jäsenmäärä on kasvanut ja kehityshankkeita lähtenyt liikkeelle, mm. valmennuksen systemaattinen kehittäminen, selvittää hallituksen puheenjohtaja Maaret Punto.

Ykkösasia on ollut kuluneena vuotena, ja on oleva tulevaisuudessakin, valmentamisen ja junioritoiminnan tukeminen. Kun joukkueen sisällä on hyvä yhteishenki, valmennus ja joukkueenjohto kunnossa, joukkueet pysyvät kasassa ja menestyvätkin – ja pelaaminen on kivaa.

Sekä harrastelijakorista että määrätietoisista kilpailutoimintaa tuetaan yhtä lailla. Kukin pelaaja saa olla mukana sillä innolla kuin haluaa. Nuoremmille ryhmille ei aseteta kilpailullisia tavoitteita, ja vanhemmatkin voivat pelailta harrastelijamielessä, jos niin haluavat. Valmentamiselle eritasoisten ja erilailla motivoituneiden pelaajien luotsaaminen toki asettaa kovia haasteita.

Muutaman viime vuoden aikana on satsattu rekrytointeihin. Esimerkiksi koriskoulu pyöri hyvin kolmena päivän viikossa, seuraava tehtävä on saada suurin osa lapsista siirtymään koriskoulusta joukkueisiin.

Rekrytointien tuloksiakin alkaa jo näkyä. Kilpailulisenssejä lunastettiin kuluneella kaudella 245 kpl. Edellisenä vuonna määrä oli 182, joten kasvu on ollut merkittävä.

– Seniorsien nousu II-divariin on houkutelut vanhoja sykkiläisiä takaisin. Pieniä pelaajanalkuja on hyvin, mutta myös näitä junnuiän ohittaneita on enemmän kuin koskaan, erityisesti miehiä. Muutenkin tuntuu siltä, että keskimäärin meillä on nyt enemmän aktiiveja ja innostuneita ihmisiä mukana Sykin toiminnassa. Sanoisin, että meillä on positiivinen kierre, Punto jatkaa.

Huiput vielä kasvamassa

Kaudella 05–06 seuralla ei valitettavasti ollut yhtään joukkuetta SM-sarjassa. Muutamia lupaavia joukkueita on kuitenkin kasvamassa sekä tyttöjen että poikien puolella. Kolme joukkuetta pelasi I-divisioonassa ja muutama muu joukkue havitteli tosissaan pääsyä sinne.

Turnausmenestystä tuli kivistä varsinkin kevään Eastern tournamentista, jossa C-pojat kahmivat FairPlay -sarjassa kultaa, B-pojat hopeaa P90-kilpasarjassa ja mikropojat hopeaa omassa sarjassaan.

Vaikka SM-tasolle on vielä kaikilla joukkueilla matkaa, valmentajat ovat pääosin tyytyväisiä joukkueittensa kauteen.

Yksilötasolla menestystä näyttivät näkyvimmin Joonas Liukkonen, joka pelasi ensimmäiset maaottelunsa Suomen Pojat 90 -joukkueessa ja Julia Salmio, joka valittiin kauden aikana 91 -maajoukkuerinkiin.

Kotipelit sujumaan

Seura tunnetaan kotiluolastaan. SYK:n urheilutalon sali on varsinkin nuoremmille ikäluokille jopa ylellisen iso ja muutenkin puutteiltaan sopiva.

Vaikka sali on hyvä, ei kotipeleistä voi täyttää tunnustusta ottaa. Toimitsijoiden haaliminen on valitettavasti kuluneena kautena tuottanut jonkin verran vaikeuksia. Tilanteeseen haetaan parannusta kouluttamalla vanhempia ja pelaajia tehtäviin. Toivotaan, että intoa löytyy lähtä suunnalta tarpeeksi ja saamme kotipelit priimakuntoon. Ensimmäiset koulutustilaisuudet on tarkoitus saada käyntiin syksyllä 2006.

Kotisalin henkeen on myös satsattu. Yleisö on pidetty virkeänä ja onnellisena kahvin ja pullan voimalla. B-tyttöjen pelipäivinä pitämä puffetti on toiminut hyvin. Haagan leipä on tukenut tyttöjen puffettia merkittävästi.

Fiilistelyä koriksen parissa

Sykkiläisyys ei ole pelkästään korista, vaan myös mukavaa yhdessäoloa. Yhteisiin tapahtumiin osallistutaan monesti koko perheen voimin. Esimerkiksi viime vuoden pikkujoulu oli mahtava suksee. Puurojono taisi yllättää järjestelytoimikunnankin.

Muita yhteisiä, jo perinteiseksi muodostuneita tapahtumia ovat Loppiaisen aikoihin järjestettävä Sykki-rieha, sisällä pidettävä katukoristurnaus, sekä kevätkauden päättäjäiset.

TS

Mistä rahamme tulevat ja minne ne menevät?

Tarkan markan politiikka on poikaa euroaikanakin

Sykki ry:n taloudenhoidon perustavoitteena on, että tulot kattavat menot sekä seura-, että joukkueetasolla. Seuran tarkoituksena ei ole tuottaa voittoa. Eikä tappiota.

Edellisinä vuosina mahdollisesti syntyneen ylijäämän avulla voimme selvittää mahdollisten laihojen kausien ylitse. Näin tapahtui esim. vuonna 2005. Kulut olivat, suunnitellusti kylläkin, lähes 7.000 euroa tuloja suuremmat.

Edellisten vuosien tarkan taloudenpidon ansiosta kertynyttä ylijäämää kuitenkin siirtyi kuluvallekin vuodelle vielä noin 16.000 €. Tänä vuonna pyrimme nolatulokseen.

Kausimaksut tärkein tulonlähde

Mistä oikein saamme rahamme? Tärkein tulonlähdeemme on pelaajilta kerättävät kausimaksut. Niiden suuruuden määrittelyssä tavoitteena on, että jotkut joukkueet eivät sponsoroi toisia, vaan että jokainen joukkue vastaa omista kustannuksistaan sekä omasta osuudestaan seuran yleiskustannuksista.

Merkittävin ulkopuolinen tukilähdeemme on Helsingin kaupunki. Myös SYK:n vanhempainyhdistys on tukenut toimintaamme. Asusteväilyksestä ei tuottoa synny, vaan paidat, sukat ym. myydään hankintahintaan. Myyjäis- tai muita juhlatuloja ei viime vuosina ole syntynyt.

Sykki -julkaisusta ja paitamainoksista saatu tuotto on ollut melko vaatimaton ja tällä sektorilla uskonkin olevan parantamisen varaa.

Kisakallion leirikään ei seuran kassaa lihota, koska leirimaksuilla katetaan leirikustannukset, eikä mitään muuta.

Tuomarimaksut ja peliasut suurimmat yksittäiset kuluerät

Millaisia kustannuksia yksittäinen joukkue sitten aiheuttaa seuralle? Seura joutuu mak samaan jokaisesta sarjassa pelaavasta joukkueesta sarjamaksun Koripalloliitolle. Seura maksaa joukkueiden puolesta myös tuomari maksut. Sekä sarjamaksu, että tuomarikustannukset ovat sitä korkeammat, mitä vanhemmas ta ikäryhmästä on kysymys.

Erotuomaripakkioihin emme voi vaikuttaa. Voimme kuitenkin pyrkiä säästämään kuluissa hankkimalla tuomarit mahdollisimman läheltä pelipaikkaa. Samoin on tavoiteltavaa saada tuomarit tuomitsemaan mahdollisimman monta ottelua peräkkäin. Näin voidaan pienentää tuomareiden matkakustannusveloituksia, huomattavastikin, koska seuran eri joukkueiden yhden kauden aikana pelaamien kotiotteluiden yhteismäärä on todella suuri.

Vuonna 2005 tuomarimaksut olivat yhteensä n. 6.000 euroa. Peliasuihin käytettiin n. 7.000 € (yksi pelipaita painatuksineen maksaa seuralle n. 25,-). Näihin kustannuksiin voi ja tulee jokaisen meistä vaikuttaa.

Esim. pelaajauran päättyessä vanha pelipaita ei ole seuran läksiäislahja entiseksi muuttuvalle

pelaajalle, vaan kaikki vanhat pelipaidat on ehdottomasti palautettava seuralle. Näin ne voidaan kierrättää seuran sisällä ja näin pienentää seuran kuluja merkittävästi.

Seura tukee joukkueiden turnausosallistumista rahallisesti

Seura tukee joukkueiden turnausosallistumisia (kaksi turnausta/vuosi) vastaamalla joukkue maksusta sekä valmentajien kustannuksista. Seura vastaa myös Nuori Suomi -turnausten ja SM- sarjakarsintojen kustannuksista.

Edelleen seura tukee hyvin menestyneitä yksilöpelaajia maksamalla puolet esim. maajoukkue toimintaan liittyvistä leireistä ja matkoista.

Valmentajat saavat palkkaa työstään. Sen suuruus riippuu valmentajan koulutuksesta ja siitä, toimiiko hän pää- vai apuvalmentajana. Apuvalmentajat saavat 5,- ja päävalmentajat 8,50 - 10,- harjoitus- tai ottelukerralta. Salivuorojen organisoimisesta, www.sykki.fi -nettisivujen ylläpidosta ja valmennuspäällikkyyden hoitamisesta seura maksaa erilliset korvaukset.

Joukkueenjohtajat, hallituksen jäsenet jne. eivät saa työstään rahallista korvausta. Heille ei myöskään korvata matka- tai puhelinkustannuksia, eivätkä heidän lapsensa saa alennusta kausimaksuista.

Seuralla ei ole vuokrattua toimistoa. Vuokra kuluja seuralle sen sijaan voi syntyä kuitaamatta jätetyistä salivuoroista. Ne ovat useimmissa

saleissa maksuttomia, mutta yhden kuittaamatta jätetyn salivuoron hinta voi olla jopa 70 euroa.

Seuran yleiskuluja ovat lisäksi esim. Sykki-julkaisun painatus, vakuutukset, koulutus, kausipalkinnot ym. Kas vain – tulopuolen kuvaaminen kävi paljon nopeammin, kuin menopuolen.

Tarkka talouskuri pitää maksut kohtuullisina

Tarkalla taloudenpidolla on itseisarvonsa. Sillä on seurassamme kuitenkin konkreettinenkin tavoite: pyrkiä pitämään kausimaksut sellaisella tasolla, että kenenkään pelaaminen ei estyisi liian korkean kausimaksun takia.

Lisäksi hallitus voi perheen taloudellisten vaikeuksien takia anomuksesta vapauttaa junioripelaajan kausimaksusta määräajaksi. Tarvittaessa pelaaja voi myös sopia kausimaksun maksamisesta useammassa erässä.

Seuran taloudenhoitoa hankaloittaa se, että huomattava määrä pelaajia jättää kausimaksunsa tylästi hoitamatta säällisessä ajassa, joskus jopa vuosien ajaksi. Allekirjoittanut turhautuu toden teolla joutuessaan kaudesta toiseen lähettämään karhukirjeen toisensa perään, usein samoihin osoitteisiin, vuodesta toiseen.

Etikkana pohjalla mainittakoon, että erityisen kunnostautuneita tässä ikävässä käyttäytymisessä ovat aikuispelaajat. Kausimaksut koskevat jokaista pelaajaa, jokaisella kaudella.

Iloisin koripalloterveisin,
Terhi Punto-Niskanen, oma talousniuhonne

Liikuntaleikkejä pallon kanssa ja ilman Koriskoulussa on kivaa

Pohjois-Haagan koriskoulun viimeisessä harjoituksessa lapset ovat yhdessä päättäneet, mitä tänään tehdään. Siispä leikitään ainakin kuka pelkää mustamiestä, maata ja eläinviestiä. Vähän aikaa myös syötellään ja heitellään koreja. Kausi lopetetaan sykki -huutoon!

– Mukana on lähes 20 lasta iältään 6–8, kertoo ryhmän vetäjä Emma Laine.

Heidi ja Linda ovat ekaluokkalaisia kaveruksia. Heidn mielestä korien heittely on mukavinta, Lindan mielestä syöttely.

– Myös eläinviesti on kivaa. Siinä liikutaan eläimenä kentän yli, kertoo Linda.

Tytöt ovat jo harkinneet joukkueeseen siirtymistä, mutta vielä on mahdollista jatkaa koriskoulussakin.

Ekaluokkalainen Joona tykkää otteluista, joita pelataankin melkein joka kerta. Hän aikoo mennä isona oikeaan joukkueeseen.

Myös Topias ja Ilmari ovat ekaluokkalaisia. He tykkäävät mustasta miehestä ja palloilemisesta. Viestit ovat kuulemma tylsiä. Ilmari tykkää myös kitaransoitosta.

Artturi ja Kasperin ovat vähän isompia, jo tokaluokkalaisia. Artturin suosikki on ruotsalainen polttopallo.

– On kivaa kun kaikki huutaa ”jättäkää Artturi”.

Kasperin mieleen on jäänyt jouluna saatu palkinto: juomapullo. Myös helmikuinen turnaus oli jännä.

– Pelasimme helmikuun 10. päivä Sykissä. Pelit menivät hyvin ja huonosti, joskus hävittiin joskus

voitettiin.

Myös valmentajilla on ollut hyvä vuosi.
– Aina on ollut tosi kivaa. Ihania innokkaita lapsia, joiden touhuille saa väliillä kyllä nauraa, kertoo Emma Laine.

Leikin ohella opetellaan vähän lajiakin.
– Yritämme ottaa pallon mukaan leikkeihin, mutta paljon juostaan ja touhutaan ilmankin. Pelien lisäksi joka kerta tehdään jotain oikeaa eli syötellään ja heitellään.

Valmentajana Pohjois-Haagassa ovat Emmen lisäksi olleet Julia ja Juulia.
TS

Terveisiä Unkarista Cókolom Bandi -baci

Sykkiläisiä riittää maailmallekin. Eräs esimerkki on T93-joukkueen Elina "Elu" Helavuori, joka on parin vuoden "harjoitusleirillä" Budapestissä Unkarissa. Erikoistoimittajamme tavoitti hänet Tonavan tuntumasta – yllätys, yllätys - koriksen parista.

Elu, huhujen mukaan koripallourasi on jatkunut aktiivisesti Unkarissa. Missä joukkueessa pelaat?

Juu, niinhän se on jatkunut, porukan nimi on BEAC, joku vanha yliopistojoukkue kuulemma.

Onko matseja enemmän vai vähemmän kuin Suomessa? Entä oletko havainnut eroja pelityyleissä?

Matseja on reilusti enemmän kuin Suomessa, noin kerran viikossa tai kahdessa, joskus useammin.

Pelityyleissä on tosi suuria eroja. Unkarissa virheitä saa tehdä enemmän ja esimerkiksi puolustus on paljon kovempaa. Puolustaja saa jopa kovaakin tönä hyökkääjää.

Unkarissa myös pelipaikat ovat paljon joustavampia ja peli ehkä vähän liikkuvampaa ja nopeampaa.

Minkälainen valmentaja teillä on? Onko hän löysä tyyppi vai kova kurinpitäjä?

Meidän valmentaja on tosi hyvä, osaa pitää kuria, mutta ei kuitenkaan ole mikään tiukki. Meitä on aika monta pelaajaa, joten joskus voisi kuvitella kurinpitämisen olevan vaikeata. Mutta

ei me kyllä treeneissä usein löysällä.

Entä miten joukkuekaverisi asennoiluvat pelamiseen ja harjoitteluun? Ottavatko he homman tosissaan vai tirsjutaanko ja hihitelläänkö paljon?

Mun mielestä meidän joukkuealaisilla on aika hyvä ja sopivan rento asenne pelaamisen. Silloin kun ei pelata, jutustellaan ihan rauhassa, mutta kun treenataan, niin treenataan kunnolla.

Tietysti joskus on jotain ylimääräistä sähellystä, mutta silloin - ah niin mukavat - viivat auttavat saamaan keskittymisen takaisin korikseen.

Mitä tuo jutun otsikko muuten tarkoittaa?

Joo eli siis tarkka käänös siitä olisi "suutelen kättäsi Bandi -setä", se on vanhemmille ihmisille ja opettajille (tässä tapauksessa valmentajallemme) sanottava tervehdys. Sitä ei kuitenkaan kannata ajatella suomeksi samalla tavalla. Itse ajattelen sen tarkoittavan "hyvää päivää".

Entä mitä mieltä olet unkarilaisista pojista (tarkoitan tietysti pelkästään koripallomielessä)?

Heh, no itse en ole nähnyt kuin oman seurani poikien harkkoja. Mun mielestä, yllättävää kyllä, tyttöjen taso on parempi, ja treeneissä tytöt keskittyvät enemmän. Saattaahan kyse tietysti olla vain väärän joukkueen tarkkailustakin.

Palaat ensi kauden jälkeen takaisin Suomeen. Sopsisiko, että jatkat peliuraasi Sykissä?

No, voitaisiinhan me niin sopiakin.

HURRAA SYKKI!

Pelkosen perheestäkin tuli koripallosuku lasten kautta. Kun esikoisemme Petteri pääsi Sykkiin, hän kertoi aloittavansa uudelleen Namikan riveissä heti alun jälkeen hieman hiipuneen koripalloharrastuksensa.

En ollut asiasta lainkaan pahoillani, sillä itselläni oli ollut haave harrastaa kilpakoripalloa. Pääsin peleihin mukaan kuitenkin vasta 16-vuotiaana aloitettuani lukion Meilahdessa. Entistä kotikaupunkiani Hankoa ei silloin tunnettu sen enempää kuin nykyään hienoista koripalloperinteistä.

Meikun riveissä pääsin Seppo Sonkerin ankarassa valmennuksessa voittamaan (lähinnä vaihtopenkillä) muutamia mitaleita koulujenvälisissä SM-kilpailuissa. Lopulta oli kuitenkin pakko myöntää, että olin tainnut aloittaa pelaamisen liian myöhään.

Oma peliurani loi kuitenkin pohjan aktiiviselle seuratoiminnalle. Koripallo hallitsikin perheemme elämää noin 20 vuoden ajan. Pojat pelaavat vieläkin, Tuomas ja Sakari Sykki Seniorsissa ja Petteri Lahdessa. Lomareissummekin suunniteltiin kahdesti Yhdysvaltoihin. NBA-otteluita piti päästä katsomaan.

Aluksi kuskasimme poikia harjoituksiin ja peleihin aina, kun kynnelle kykenimme. Innokkuuteni takia valmentajat kai keksivät napata minut seuran toimintaan mukaan, ja tulin valituksi rivi-jäseneksi hallitukseen.

Syksyllä 1985 seuran silloisen rahastonhoitajan poika lopetti pelaamisen ja sain hänen hommansa hoidettavakseni. Melkeinpä kylmittään jouduin ihmettelemään, mitä kaikkea tuo työ

oikeastaan vaatii. Ensimmäinen työtehtäväni oli ottaa vastaan muovipussiin ahdetut pikkujoulu-tiilytykset.

Alku ei ollut mitään herkkua muutenkaan. Seuran talous oli pahasti pakkasella ja velat painoivat niskaan, kun eräs nimeltä mainitsematon kuuluisa urheilija-pj satsasi vähät varamme naisjoukkueeseen.

Peliasutkin olivat mitä olivat, lähinnä merirosvotyyliä, eikä yhtenäisyydestä voinut puhuaakaan. Lisäksi valmentajat saapuivat yllättäen johtokunnan kokoukseen vaatimaan korotusta palkkioihinsa.

Kuluja piti vähentää, ja päätinkin ottaa vielä "kaupan päälle" seuran kirjanpidon hoitaakseni. Pikkuhiljaa voitimme velat. Pystyimme satsaamaan peliasujen yhtenäistämiseen. Valmennuspalkkiotkin voitiin nostaa oikealle tasolle.

Oma urani seurassa jatkui aina vain. Olin vuosia rahastonhoitajana ja puheenjohtajat vaihtuivat. Mm. Harri Koulumies, Erkki Koski ja Pekka Parviainen ehtivät palvella oman vuoronsa. Sitteen lopulta minut valittiin vuonna 1994 seuran ensimmäiseksi naispuoliseksi puheenjohtajaksi. Hoidin lisäksi edelleen seuran kirjanpidon ja palkkojen maksun.

Aloin kyllä jo ajatella, etten pääsisi hommas-ta koskaan "eläkkeelle". Vapaaehtoisia kun ei silloinkaan meinannut saada mukaa seuran toimintaan. Lisäksi puheenjohtajuus ja siviilityö kansainvälisessä konsulttifirmassa pitkine ulkomaankomennuksineen eivät olleet kovin hyvä yhdistelmä.

Matkalle lähtiessä oli aina huoli siitä, miten yhteydet saadaan pelaamaan ja palkat maksettua. Onneksi kaikki sujui hyvin, eikä vähiten apuun tulleen Riitta Ahlströmin ansiosta.

Tavoitteenani oli luovuttaa "valtikka" eteen-

päin ennen kuin Suomi siirtyy euroon tai kaikki poikamme lopettavan seuran toiminnassa. Onneksi ensin mainittu toteutui, sillä jos asia olisi jäänyt jälkimmäisen ehdon varaan, taitaisin joutua jatkamaan ikuisesti (pojat ainakin ovat sitkeästi toiminnassa mukana).

Oltuani reilun viiden vuoden rupeaman pj:nä, siirryin vihdoin taka-alalle, ensin johtokunnan rivi-jäseneksi ja sitten kokonaan "eläkkeelle". Kokonaispalveluaikani oli 15 vuotta, mistä sain liiton kunniamerkin.

Nuorten kanssa toimimisesta jäi monia värikkäitä muistoja: suunnittelimme pelaajille yhteistä puvustoa ja verkkareita, pidimme johtokunnan ja valmentajien saunaitoja mökillämme Vihdissä, olimme turnausmatkoilla mm. Ruotsissa jne. Omana aikanaani Sykin jäsenmäärä saatiin nostettua 120:stä aina 220:een.

Oma peliuraniikin sai tyydytyksen, kun johtokunnan joukkueessa pääsin pelaamaan nuoria vastaan. Se oli vielä rankempaa kuin kaikki muu touhu yhteensä...

Liisa Pelkonen

SARANA NARISEE

Kyllä meitä kehuittiin. Seuran syntymäpäiväjuhlallisuuksiin oli saapunut oikein pitkän linjan koripallovaikuttajia, jotka varmasti ovat nähneet kaiken mahdollisen. He osasivat asettaa sanansa niin mukavasti, että melkein tuli tippa linssiin.

Tietysti vieraidemme kertomassa oli pikkuisen syntymäpäivälisää. Onniteltaessa keski-ikäisiä päiväsankareita, tapana on muistaa mainita vähän reilummin heidän hyviä puoliaan. Kukas niitä heikkouksia nyt kesken juhlan viitsisi muistella!

Luulena kuitenkin, etteivät vieraamme olleet väärässä. Olen kuullut muualtakin, että Sykki on myönteisessä mielessä omintakeinen ja erityislaatuinen.

Erityisesti minua ilahdutti, kun Koripalloliiton edustajat totesivat Sykin olleen aina reilun koripalloilun kannattaja. Se ei ole koskaan hakenut menestystä vippaskonstein, ja sen valmentajat ovat aina käyttäytyneet hyvin.

Tiedän, että sama pätee pelaajimme. Myös toimitsijat ovat aina hoitaneet hommansa urheiluhengen mukaisesti. Seuran hallituksenkin toiminta läpäisisi minkä tahansa eettisen ja juridisen seulan.

Sykissä seuratoiminta on kaikin puolin terveellä pohjalla, ajattelipa asiaa pelillisten, taloudellisten, henkisten tai muiden tekijöiden kautta.

Tekemämme selvitykset ovat vahvistaneet käsitystä, että Sykissä vallitsee aivan oma, hieno ilmapiirinsä, eräänlainen Sykki -henki. Sykki

on ihan oikeasti osa meitä kaikkia ja me kaikki, kukin omalla tavallamme, muodostamme osan Sykkiä.

Olemme iso ja hieno perhe. Toivottavasti voimme ajatella niin jatkossakin.

Tämä on muuten toinen Sykki-julkaisuni. Sekään ei olisi syntynyt ilman apua. Uskomattoman moni sykkiläinen viitsi uhrata yhteisen asian puolesta. Lämmin kiitos heille kaikille!

Mainitsen silti pari nimeä. Sorsan Kari tuli otamaan joukkuekuvat. Jykke eli Venholan Tuomas oli tässäkin touhussa monella tavalla mukana. Sandbergin Tiina teroitti kynänsä ja pyysi kirjoitustöitä juuri sopivalla hetkellä.

Haastan silli kaikki Sykin lupaavat ja lahjakkaat skribentit (tiedän, että näitä löytyy) tekemään ensi vuoden julkaisua. Varsinkin nuorempien kynäniekkojen tuotokset olisivat julkaisussa rautaista tavaraa.

Tehdään julkaisusta itsemme näköinen. Selainen, että muutkin tajuavat, kuinka kivaa Sykissä pelaaminen ja touhuaminen on.

toivoo Teidän Sarananne

www.basketshop.net

TILAUSAJOT

9 - 62-paikkaisilla linja-autoilla

edullisesti ja mukavasti

A-bus Oy

puh. 0400 619 689, fax (09) 2566 502

kristo.savola@abus.inet.fi

TÄSTÄ ELÄMÄSTÄ. *HELSINGIN SANOMAT*

TietoEnator^{TE}

Building the Information Society